

DRAGATUŠEC

ŠOLSKO GLASILO

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANIČA
DRAGATUŠ

ŠOLSKO LETO 2014/2015

UVODNIK

Spoštovani bralci,

pred vami je Dragatušec – glasilo, ki ga učenci Osnovne šole Komandanta Staneta Dragatuš izdajajo ob zaključku šolskega leta. V njem skušamo povzeti, kaj se je na šoli dogajalo skozi leto, predstavijo pa se tudi mladi novinarji, literati in likovniki ter drugi.

Šolsko leto 2014/2015 je bilo za nas uspešno, saj smo sodelovali in bili uspešni na različnih področjih. Naši učenci so tekmovali na različnih predmetnih in raziskovalnih področjih, interesnih dejavnostih ter natečajih, in dosegali vrhunske dosežke. Seveda rezultati ne pridejo sami od sebe. Za njih se je potrebno potruditi in veliko delati.

Šolsko leto se končuje in bližajo se zaslužene počitnice, čas veselja in razposajenosti. To je čas, ko se ponovno napolnimo z energijo, ki jo bomo potrebovali za premagovanje izzivov, ki nas čakajo v prihodnosti. S posebnimi izzivi se bodo spopadali učenci 9. razreda, ki zaključujejo osnovnošolsko izobraževanje in stopajo na pot zrelosti in osamosvajanja. Želim jim, da bi z lahkoto premagovali vse ovire, ki se bodo pojavile pred njimi. Z dosedanjim delom so dokazali, da to znajo in zmorejo. Srečno!

Z letošnjim šolskim letom se zaključuje tudi moj petletni mandat ravnateljevanja, zato bi se rad zahvalil sodelavcem za dobro opravljeno delo, ki smo ga opravili v tem času, članom Sveta zavoda in Sveta staršev za dobro sodelovanje in seveda vam, dragi otroci in učenci, za vse lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Stanislav Dražumerič,
ravnatelj

Živijo!

Lep pozdrav v letošnjem šolskem glasilu, ki smo ga skozi vse šolsko leto 2014/2015 sestavljali učenci, ki obiskujemo novinarski krožek. Zaradi našega trdega dela pri urah novinarskega krožka, upamo, da Vam bo v užitek brati glasilo.

V glasilu je veliko prispevkov, ki smo jih napisali ob športnih, kulturnih, glasbenih, naravoslovnih, tehniških in ostalih dneh ter dogodkih. Ogromno je tudi literarnih prispevkov, kot so npr. pesmi, zgodbe in pravljice, ki so jih naši ustvarjalni učenci ustvarjali skozi vse šolsko leto.

Omenjeni so tudi številni dosežki naših učencev, ki so bili tudi letos zelo dejavni na vseh možnih področjih. Poleg naštetega lahko preberete tudi dva izseka iz življenja otrok v vrtcu, za Vaše razvedrilo pa bodo poskrbeli pobarvanki, horoskop, intervjuji z učitelji in učenci, vici ter nekaj informacij o priljubljenem resničnostnem 'šovu'.

Uživajte v branju letošnjega glasila!

Urednik Kevin Požek

ŽIVLJENJE NA ŠOLI

Prvošolčki prvič prestopili prag OŠ Dragatuš

Prvi šolski dan smo se zbrali v učilnici 1. razreda. Posedli smo se v šolske klopi kot pravi šolarji. Učencem sem prebrala zgodbico »Zajček se je izgubil«. Izgubil se je prvi šolski dan na poti iz šole, ker ni upošteval, kar mu je naročila mama, in sicer da mora iz šole naravnost domov. Pot domov bi mu pomagali najti prijatelji, če bi zajček vedel povedati svoje ime, priimek in kje stanuje.

Nato so se predstavili še prvošolčki, da smo se spoznali. Nato smo se – kot se za prvošolce spodobi – še malo posladkali.

Veliko in prijetno presenečenje je bil za prvošolce obisk ga. Mateje Tkalčič z Radia 1. Z njimi se je pogovarjala, jih intervjuvala in nato še obdarila. Vsak učenec je dobil majico, denarnico in zvezek. Navdušenje je bilo veliko. Učenci so povedali, da si želijo še takšnih obiskov. Hvala ti, ga. Mateja, polepšala si nam prvi šolski dan.

V telovadnici smo si ogledali še igrico z naslovom »Bodi moj prijatelj«, ki ga je pripravilo Društvo za boljši svet.

Polni lepih vtisov smo zaključili prvi šolski dan. Pred vrati 1. razreda so nas čakali starši. Z njimi so učenci veselo odšli domov, učiteljici so pa samo še zaklicali: »Nasvidenje jutri!«

Nada Klobučar s prvošolci

Ogled PP Črnomelj

Učenci 1. razreda so imeli tehniški dan. Obiskali so Policijsko postajo v Črnomlju. Tam jih je sprejel policist Tihomir, ki jim je razkazal prostore, pripomočke, ki jih policisti uporabljajo pri svojem delu, policijska vozila in šolane policijske pse.

Učencem je bil najzanimivejši prostor za pripor, policijska "omarica" in motor. Ogledali so si tudi kletke s policijskimi psi, ki so policistom v veliko pomoč pri iskanju pogrešanih oseb in drugih nalogah.

S policijske postaje smo odšli polni novih vtisov. Učiteljici sva imeli občutek, da se obeta kar nekaj novih policistov ...

Učiteljici 1. r.

OŠ Dragatuš na obisku na Gorjancih

V sredo, 16. 9., smo se učenci od 6. do 9. razreda in učitelji odpravili na Gorjance, saj smo imeli tehniški dan. Tam smo se razdelili v 3 skupine. Učenci 6. in 7. razreda so sestavljali prvo skupino, v drugi skupini so bili učenci 8. razreda in v tretji učenci 9. razreda.

Najprej smo šli učenci 8. razreda do policista. Ta nam je pokazal policijski avto in vso pripadajočo opremo, kot so sirena, daljnogled, pendrek, daljnogled za nočno gledanje, tripan, naboje itd. Pokazal nam je tudi lisice, ki so bile vsem najbolj všeč, zato smo si jih nadedli na roke.

Nato smo šli do gospoda iz Gozdarske zbornice Slovenije, ki nam je povedal vse o gozdovih, predvsem o prednostih pokrajin, ki imajo to naravno bogastvo. Prepoznavali smo tudi vrste dreves po njihovih listih in vejah.

Nadaljnja tema je bila kuhanje oglja v kopi. Gospod nam je pokazal slike, kako kuhajo oglje. Na izčrpen in zanimiv način nam je povedal vse o oglju, kako ga pridobivajo in za kaj se uporablja. Prav tako nam je postregel s podatki iz zgodovine.

Na koncu smo se odpravili po Učni poti Miklavž, a nas je dež prehitel, zato smo prejeli zgibanke in ob njihovem ogledu poslušali opise točk na poti.

Dobili smo Miklavževo oglje – za risanje in veliko novega znanja. Bilo je zelo zabavno in poučno.

Eva Kump, 8. r., novinarski krožek

Športni dan od 1. do 5. razreda

18. 9. 2014 so se učenci od 1. do 5. razreda zbrali pred šolo, kjer so dobili malico. Potem so začeli pohod do Dolenjega Suhorja.

Pot so začeli pred šolo. Ko so prišli do glavne ceste, so pot nadaljevali po njej. Pri odcepu za Zapudje so zavili noter in pot nadaljevali proti Cerniku. Tam so imeli malico. Ko so pot nadaljevali, so v blatu opazili srnine stopinje. Prišli so v Suhor. Potem so nadaljevali pot po glavni cesti do Velikega Nerajca. Šli so tudi mimo Pustega Gradca in nazaj do Dragatuša.

Bil je lep in zanimiv pohod.

Leon Pavlinič, 4. r.

Športni dan od 6. do 9. razreda na OŠ Dragatuš

V četrtek, 18. 9., smo imeli učenci od 6. do 9. razreda športni dan, pohod od Radencev do Damlja. Z avtobusom smo se zjutraj odpeljali do Radencev, kjer je bil začetek našega pohoda. Učitelj Srečko nam je na kratko opisal, kod bomo hodili, da smo si lažje predstavljali. Kmalu smo bili pri izviru Trpotec; voda iz njega po ljudskem pričevanju ohranja večno mladost. Šli

smo tudi mimo izvira Potok. Prišli smo do vasi Breg, kjer smo si ogledali mlin z jezom, ki je eden najstarejših mlinov ob Kolpi in je edini od sedemnajstih, ki še občasno deluje. Učitelj nam je povedal, kako se je skozi zgodovino spreminjalo število prebivalstva. Vsakih nekaj let se je število zmanjševalo, danes jih je še 5 ali manj. Tukaj smo tudi pomalicali in smo šli naprej. Prišli smo do Kobiljače, ki je najdaljša jama ob reki Kolpi in je dolga 360 m. Nekateri učenci smo šli tudi vanjo, a smo prišli le nekaj metrov, saj se nato jama razcepi, zato gredo naprej lahko samo jamarji. Nekje ob poti smo videli tudi francoski kamen, ob katerem so ubijali Francoze. Prišli smo do vasi Kot, do najjužnejše točke Slovenije. Nato smo šli do Damlja, kjer nas je že čakal avtobus in smo šli nazaj v šolo.

Bil je zanimiv pohod.

Nina Rogina in Sara Puhek, 8. r., novinarski krožek

Tehniški dan: obdelava gradiv - papir

Učenci 4. razreda smo imeli v sredo, 24. 9. 2014, tehniški dan. Spoznali smo papirna gradiva: papir, karton in lepenko ter načine, kako se papir obdeluje: reže, prepogiba in spaja. Izdelali so dva izdelka iz naravoslovne škatle, in sicer hišico iz kartona ter hladilnik iz valovite lepenke. Pri delu so zelo uživali in se zelo potrudili, saj sta bila izdelka ocenjena.

Učiteljica 4. r.

Bili smo na sistematskem pregledu

V četrtek, 25. 9. 2014, smo bili učenci 3. razreda na sistematskem pregledu. Šli smo s kombijem.

Ko je hišnik odpeljal prvo skupino, je prišel še po drugo skupino. V Zdravstvenem domu Črnomelj smo šli najprej na pregled zob, potem pa na pregled telesa k zdravnici. Kdor je bil zdrav, je šel na cepljenje proti davici, tetanusu in oslovskemu kašlju.

Da nam je bil krajši čas, smo se med čakanjem za pregled s sošolci pogovarjali in hecali. Potem smo se vrnili v šolo, na kosilo.

Klara Hudelja, 3. r.

EX-tempore

Tudi v letošnjem letu sva se učenki dragatuške šole, Ana Pavlinič in Veronika Plut, udeležili 33. slikarskega EX-tempora mladih likovnikov Bele krajine. Ta slikarski dan se je odvijal v starem delu poznane Metlike v petek, 26. septembra, letošnjega leta. Mladi ustvarjalci belokranjskih šol smo se zbrali na samo sončno jutro v domu starejših občanov, nato pa smo se razpršili po starem mestnem jedru. Svojo domišljijo in impresijo

takratnega jasnega dne smo ujeli na platno z najlepšimi toplimi barvami ter najrazličnejšimi motivi. Te poslikave pa že krasijo na novo zgrajen dom za starejše občane z dementno boleznijo. Tako je za nama še ena izkušnja več, pri kateri pa nisva le sodelovali, temveč tudi izkazali svojo predstavo pomena izbranega lika.

Ana Pavlinič in Veronika Plut, 9. r.

Naravoslovni dan

V četrtek, 7. 10., smo imeli učenci 8. in 9. razreda naravoslovni dan – zdravstveno in zobozdravstveno vzgojo.

Učenci 8. razreda smo imeli prvi dve uri zdravstveno vzgojo z gospo Mirno Nemanič. Tema, o kateri smo govorili, je bila »Vzgoja za zdravo spolnost«. Veliko stvari nam je razložila in smo jih izvedeli na novo. Tudi sami smo jo lahko vprašali, kar nas je zanimalo. Na koncu smo po skupinah igrali kviz. Gospa Mirna nam je dala še nekaj stvari, ki jih potrebujemo ali jih bomo potrebovali čez nekaj let.

Ta čas, ko smo mi imeli zdravstveno vzgojo, je imel 9. razred zobozdravstveno vzgojo. Po dveh urah smo se zamenjali. Pri zobozdravstveni vzgoji smo se seznanili s temo »Vpliv razvad na ustno zdravje, zdrave dlesni, zdravi zobje«. Gospa Tatjana Gregorčič nam je razložila, kaj vpliva na zdravje naših zob in dlesni. Ogledali smo si tudi dva posnetka o pravilnem ščetkanju zob. Tudi pri tem smo imeli na koncu kviz. Zmagovalci so dobili pokroščke za zobne ščetke.

5. šolsko uro smo učenci 8. razreda delali smutije z gospo Mileno Indihar. Ta čas je 9. razred pripravil različne namaze. Nato smo skupaj poskusili pripravljene smutije in namaze.

Dan je bil zanimiv, predvsem pa zelo poučen.

Nina Rogina, 8. r., novinarski krožek

Naravoslovni dan – zdravstvena in zobozdravstvena vzgoja

V sredo, 15. 10. 2014, smo učenci 6. in 7. razreda imeli naravoslovni dan, ki se je nanašal na temo zdravstvene in zobozdravstvene vzgoje. Obiskali sta nas medicinski sestri iz Zdravstvenega doma Črnomelj.

Učenci 7. razreda smo prvi dve šolski uri imeli zobozdravstveno vzgojo, kjer nam je medicinska sestra Tatjana povedala o prvi pomoči pri okrušenju, izbitju in ostalih poškodbah ustne votline in zob. Razlaga je potekala ob aktivnem sodelovanju učencev in ponazarjanju s primeri. Na koncu je ga. Tatjana preverila, ali smo se kaj naučili, ter nam na modelu ustne votline dodelila praktične primere; mi smo morali povedati, kako v teh primerih ravnati. Nato smo izdelali še plakat na to temo.

Naslednji dve šolski uri smo imeli zdravstveno vzgojo z medicinsko sestro. Za uvod nam je predstavila vsakdan nekega gospoda. Mi smo se razdelili v skupine po 2 ali 3 in iz zgodbe izluščili gospodove zdrave in nezdrave navade ter jih primerjali s svojimi. Za tem smo se pogovorili o različnih področjih drog – prepovedanih in dovoljenih. Tudi to smo analizirali s primeri. Medicinska sestra nam je razdelila tudi dve zgibanki. Da bi vedela, če smo se kaj

naučili, nam je dala še učne liste, ki smo jih rešili in dobili geslo. Naučili smo se nekega nauka za vse življenje – preden poskusiš, dvakrat premisli.

5. uro smo pa z go. Mileno, ki sodeluje tudi z vrtnarskim krožkom, pripravljali smoothie. To so vitaminski napitki, ki so bolj zdravi kot kupljeni sokovi. Naredili smo 2, prvi je vseboval tudi zelišča in zelenjavo, drugi pa je bil le iz sadja. Glavne sestavine so bile jabolka, korenček, gozdni sadeži, suho sadje, meta, voda ... Seveda smo napitke kasneje tudi poskusili in bili nadvse zadovoljni.

Dan mi je bil zelo všeč, saj smo se naučili veliko zabavnih in poučnih stvari.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

Tehniški dan

V torek, 21. 10. 2014, smo imeli učenci 2. razreda tehniški dan. Izdelali smo škatlo iz letvic, prometne znake in namizni urnik. Najtežje je bilo izdelati škatlo iz letvic. Na koncu smo bili z izdelki zelo zadovoljni. Želimo si še več takšnih dni.

Urban Koce, 2. r.

Komemoraciji

V nedeljo, 26. 10., smo MPZ na Dragatuškem placu peli Šivala je deklica zvezdo in Ob tabornem ognju. Z nami sta bila tudi recitatorja Žan Maljevac in Žiga Gašperič. Pričeli smo ob 9. uri. Gospod Robert Vranič je povedal tudi nekaj besed o dnevu spomina na mrtve.

V soboto, 8. 11., smo MPZ šli na Lokve, saj je bila obletnica Franca Staneta Rozmana. Peli smo pesmi Slavje, Ob tabornem ognju in Šivala je deklica zvezdo.

Žan Maljevac je recital pesem, Veronika Plut pa je izbrskala zanimivosti o Francu Stanetu Rozmanu. Tam smo tudi dobili čokolade za posladek.

Eva Kump, 8. r., novinarski krožek

Obisk Srednje šole Črnomelj

V sredo, 19. 11., smo učenci 8. in 9. razreda obiskali Srednjo šolo Črnomelj.

Najprej nam je psihologinja srednje šole na kratko predstavila program šole. Nato smo se razdelili v 2 skupini – v jezikovno delavnico in strojništvo.

V jezikovni delavnici smo imeli različne vaje iz angleščine in nemščine.

Ob 10. uri smo imeli malico. Nato smo šli v zgodovinsko učilnico, kjer smo šli na popotovanje s časovnim strojem, ki sta ga izdelala dijaka. Nadelo smo si 3D-očala in se pripeli ter začeli potovati. Prepotovali smo zgodovino in se ustavljali v različnih dobah. V prazgodovini smo se igrali s kamenjem, nanj risali ...

Nato smo šli še v računalniško učilnico, kjer smo rešili kratke ankete.

Dan je bil zanimiv in poučen.

Nina Rogina in Sara Puhek, 8. r., novinarski krožek

Zahvalni koncert za igrala na OŠ Dragatuš

Kako lepo se je igrati na novih igralih in kako čudovito je opazovati otroke pri igri. Brezskrbno se spuščajo po toboganu in na gugalnicah lovijo veter. Tako otroci iz vrtca in osnovne šole v Dragatušu preživljajo dni na novih igralih.

Novih igral ne bi mogli postaviti brez podpore staršev, sponzorjev in ostalih, ki so sodelovali pri akciji »Za igrala«. V zahvalo vsem smo priredili koncert, ki je bil v petek, 28. 11. 2014, v telovadnici OŠ Dragatuš.

Nastopili so otroci iz vrtca, skupini Medvedki in Gosenice, ki so pogumno odpeli dve pesmi ob spremljavi Dušana Šuštarja, mladinski pevski zbor, Ana Pavlinič in ljudske pevke. Nasmejali smo se tudi skeču naših učencev 7. razreda, ki ga je sestavila učiteljica Julijana Turnšek Heij. Prireditve so popestrili gostje ansambel Trio Šuštar z lepo melodijo in Društvo kmečkih žena Dragatuš s kavbojskim plesom. O akciji so spregovorili ravnatelj Stanislav Dražumerič, predsednica Sveta staršev Urška Filip in predsednik šolskega sklada Marko Štefanič.

Scena te prireditve pa ni bila čisto navadna, saj je bila mavričnih in veselih barv, ki so se prelivale v čudoviti krog. V njem so bila upodobljena tudi naša nova igrala. Takšno lepo ozadje smo imeli po zaslugi učiteljice likovnega pouka Jasmine Strugar, ki je zelo kreativna in ima veliko dobrih idej. Spomnila se je tudi, da bi tradicijo – rezanje traku – lahko nadomestili s »sestavljanko«, ki so ji manjkali trije delčki. Le-to so sestavili govorniki naše prireditve in s tem slavnostno predali igrala svojemu namenu. Zahvalni koncert je odlično povezoval voditelj Tadej Fink.

Ne nazadnje gre velika zahvala staršem, ki so akcijo v sodelovanju s šolo dobro izpeljali, na koncu prireditve pa poskrbeli še za pogostitev.

Učenci 9. r. Ana Pavlinič in Eva Puhek

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 21. novembra 2014, smo učenci vseh šol po Sloveniji imeli Tradicionalni slovenski zajtrk.

Za zajtrk smo jedli maslo, med ter kruh in jabolka, poleg pa smo pili mleko. Vso hrano so šoli podarili lokalni kmetje in čebelarji.

Po zajtrku smo mladi čebelarji čebelarskega krožka naše šole skupaj s čebelarko Bernardo Kump predstavili čebelarjenje, čebelarski krožek in kranjsko sivko. Učenci so bili nad predstavitvijo navdušeni, zato se jih veliko želi prijaviti k čebelarskemu krožku. Predstavitev smo imeli tudi

pri malih nadobudnežih v vrtcu, ki smo jim razdelili pobarvanke.

Zajtrk je bil zelo okusen ter zdrav, saj so bila vsa živila domača.

Tilen Hudelja, 6. r., novinarski krožek

Novoletni direndaj

V sredo, 24. 12. 2014, smo imeli učenci predmetne stopnje zadnji dan pouka pred božičem. Prvo uro smo se nastopajoči učenci pripravljali na nastop na prireditvi ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Pevci pevskega zbora so se opevali, recitatorji smo si še zadnjič pregledali svoja besedila, igralci so še vadili skeče, učitelji pa so s pomočjo nekaterih učencev naredili sceno. Učenci, ki na prireditvi niso nastopali, so se v učilnici 15 zabavali s kvizom, ki ga je pripravila učiteljica. Kviz so igrali v dveh skupinah – rdeči in modri. V kvizu so bili zvočni posnetki oseb in različnih skladb, učenci pa so morali uganiti, kdo ali kaj je na zvočnem posnetku. Pri kvizu je zmagala rdeča skupina.

Drugo uro se je odvijala prireditev ob dnevu samostojnost in enotnosti, ki smo si jo ogledali učenci, otroci iz vrtca, učitelji, vzgojiteljice ter naša gosta, g. Dennis Wright in Turkinja, ki nam je naslednjo uro predavala o Turčiji.

Za začetek smo poslušali slovensko himno, saj je dan samostojnosti in enotnosti slovenski državni praznik. Na prireditvi sta nam zapela mladinski in otroški pevski zbor ter ljudske pevke. Potem smo slišali še dve recitaciji pesmi, ki sva ju recitirala Domen Rožman in jaz, Kevin Požek. Za bolj veselo vzdušje nam je Andraž Črnič zaigral na harmoniko, Leon Pavlinič pa na trobento. Slišali smo tudi duo Ane Pavlinič in Maje Šterk, ki sta nam zaigrali na klarinet ter saksofon. Povezovalc prireditve je bil Miha Babič. Člani recitatorskega krožka (Eva Puhek, Veronika Plut, Matic Matkovič in Žan Maljevac) pa so v treh prizorih odigrali skeč o slovenski samostojnosti.

Tretjo uro smo imeli učenci 6. in 7. razreda predavanje o Turčiji, ki ga je vodila Turkinja iz Evropske prostovoljne službe. Predavala nam je o Turčiji – povedala je vse o njeni legi, bogati tradiciji, zastavi, specialitetah, praznikih in velikih mestih. Povedala nam je tudi zgodbo o turški zastavi. Redno nas je tudi vključevala v dogajanje in nam postavljala številna vprašanja, na katera pa nismo vedno znali odgovoriti, zato so nam pomagali učitelji, ravnatelj in g. Dennis Wright. Govorila je v angleščini, zato je ne bi vsega razumeli, če nam ne bi v slovenščino prevajala naša učiteljica angleščine. Medtem so se učenci 8. in 9. razreda obdarovali, predavanje pa so imeli naslednjo šolsko uro.

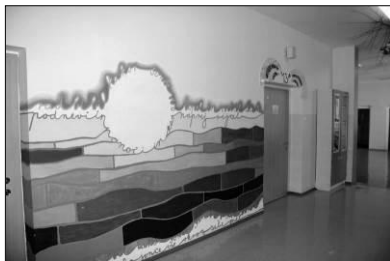
Po predavanju smo pojedli malico, nato pa se preobuli ter z našo razredničarko odšli v gostišče Župančičev hram, kjer smo si naročili zeleno pijačo. S seboj smo prinesli tudi darila za obdarovanje. Ko smo dobili pijačo, nam je sošolka Daša razdelila ankete, ki smo jih nato rešili. Za tem smo žrebali darila in ko smo jih dobili, smo plačali in nekateri učenci so se odpravili še v trgovino, kjer so si kupili razne prigrizke. Potem smo se odpravili nazaj proti šoli, saj sta tam že čakala avtobus in šolski kombi. Z darili smo se veseli odpravili domov, kjer smo čakali božič.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

Poživitev OŠ Dragatuš

Pred kratkim so v šoli potekala dela, ki so jo močno poživila in ji dala poseben čar. Izvajala jih je prof. likovnega pouka Jasmina Strugar. Pri tem so ji pomagali učenci likovno-umetniškega krožka in likovnega snovanja.

Šolo so v večini pobelili, pri tem jim je pomagal tudi šolski hišnik g. Lojze Puhek, barve je izbrala učiteljica sama. Nad vhodi v učilnice na predmetni stopnji so naredili lepe mozaike in različne stenske slikarije drugod na hodniku. Na spodnjem hodniku so prav tako naredili razne poslikave. Hodnike še dodatno krasijo lepi glineni reliefi, narejeni pri likovnem krožku, in slike 32. slikarskega EX-tempora mladih likovnikov Bele krajine, ki je lani potekal na naši šoli.

Za to so potrebovali kar precej časa, saj je vedno »nekaj za dopolniti«. Dela so večinoma potekala po obdobjih.

Učiteljica je povedala, da jo je do tega pripravila predhodna pustost sten in njihove enolične, monotone barve. Še poseben navdih ji je nudilo spoznanje o žalostni notranjosti šole, v kateri so veseli, igrivi in razposajeni otroci. Zato pravi, da se ji ni zdelo prav, da tudi šola in vzdušje nista vesela, saj tudi

šola živi z nami in je polna življenja. Meni, da so najboljši način, kako to prikazati, žive in raznolike barve.

Navdih za izbrane motive so ji nudili razigrani otroci, radost do živih barv in pisanih prostorov ter dela raznih slavnih umetnikov.

Učiteljica pravi, da je z opravljenim delom zelo zadovoljna, ker je dosegla svoj cilj, pisanost, svetlost in prijaznost prostorov.

Povedala je, da v prihodnje načrtuje še kakšna dela, npr. poslikave na zgornjem hodniku in različne mozaike.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

Zahvala PP Črnomelj

Vsak začetek je težak in tudi pot v vrtec za marsikoga predstavlja velik izziv, ki pa je lahko poln pasti in nevarnosti, ki se jih dostikrat starši, še posebej pa otroci sploh ne zavedajo. Da bi bila pot naših malčkov čim varnejša, smo medse povabili policista, gospoda Toneta Čadoniča. Seznanil nas je z delom policije, nas poučil o pravilnem ravnanju v cestnem prometu, nas opozoril na dosledno uporabo varnostnih sedežev in varnostnih pasov ter uporabo zaščitnih sredstev – čelade, kresničke in odsevnih trakov.

Vsako leto obišče policist Tone tudi skupino otrok od 4 do 6 let. Seznanil jih s cestnoprometnimi predpisi in pravili, ki veljajo za hojo po cesti. Pod njegovim vodstvom se takoj v septembru odpravimo na sprehod po Dragatušu, kjer nas seznanil z doslednim upoštevanjem pravil in nevarnimi točkami na teh poteh.

Učence 1. in 2. razreda prav tako posebej popelje po poteh, ki jih uporabljajo za prihod v šolo in odhod iz nje. Posebej nas opozori na obvezno nošenje rumene rutice, kresničke in odsevnih trakov. Prvošolce vsako leto prijazno sprejme na policijski postaji, kjer nam pomaga pri

izvedbi tehniškega dne. Učenci tako še natančneje spoznajo delo policistov, si ogledajo policijsko postajo in pripomočke, ki jih policisti potrebujejo pri svojem delu.

V petem razredu policist Tone pomaga pri izvedbi kolesarskega izpita. S temi učenci izvede tudi projekt »Policist Leon svetuje«. Z njimi se sreča približno petkrat na leto, da skupno rešujejo naloge v delovnem zvezku.

Obisk policista je še posebej pomemben pred novoletnimi prazniki. Takrat ponavadi policist Tone vse učence na šoli seznani z nevarnostmi pirotehničnih izdelkov in tudi z uporabo le-teh v prisotnosti staršev.

Ob zaključku šolskega leta 2013/2014 se vam zahvaljujemo za odlično sodelovanje z željo, da bi bilo tako tudi v prihodnje.

Učiteljici 1. in 2. r.

Pogum velja, srečelov in kavarna

V petek, 19. 12. 2014, je bila v telovadnici OŠ Dragatuš prireditev Pogum velja, na kateri so se predstavili pogumni pevci. Nastopilo je 25 učencev cele šole.

Na razredni stopnji sta imeli največ glasov Nastja Jakofčič iz 1. razreda in Veronika Gorše iz 3. razreda.

Na predmetni stopnji je po izboru učencev zmagal Žan Maljevac iz 8. razreda s pesmijo »Me and my broken heart«. Po izboru učiteljev sta zmagali Ana Pavlinič in Eva Švajger, učenki 9. razreda, ki sta hkrati postali tudi skupni zmagovalki. Dobili sta kipec 'Pogumka', ki je delo avtorice Nine Rogina iz 8. razreda.

Prireditev sta povezovala Eva Puhek in Matic Matkovič.

Med štetjem glasov so se gostje posladkali v kavarni, ki so jo pripravili učenci 9. razreda; imeli pa so tudi srečelov.

Bilo je lepo, saj so učenci pokazali svoj pevski talent!

Nina Rogina, 8. r., novinarski krožek

Obisk muzeja v Črnomlju in delavnice

V četrtek, 11. 12. 2014, smo se ob 7.30 zjutraj zbrali v učilnici zgodovine, kjer smo se pogovorili o Črnomlju.

Ob osmih zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Črnomelj. Avtobus nas je odložil nasproti črnomaljskega gradu, od koder smo se peš odpravili k Suhemu mostu, do cerkve Svetega Duha, od tam pa v muzej Črnomelj.

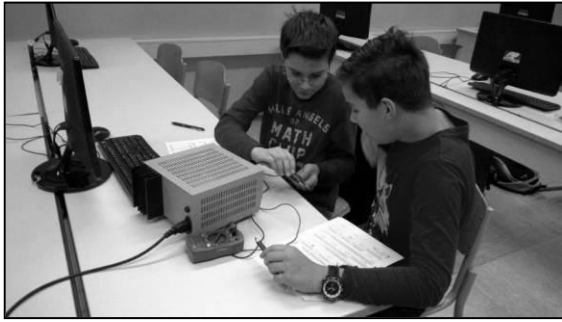
V muzeju nam je Janez Weiss predstavil nekaj zbirk. Vse so nam bile zelo všeč, ker so bile tudi zelo lepo razstavljene in predstavljene.

Ko smo prišli ob desetih v šolo, smo izdelovali ščite, makete gradov in ščitnike. Dan mi je bil zelo všeč in se mi je vtisnil v spomin.

Tilen Hudelja, 6. r., novinarski krožek

Obisk Tehniške gimnazije in srednje elektro šole

V četrtek, 11. 12. 2014, smo šli 7., 8. in 9. razred v Novo mesto na obisk Tehniške gimnazije

in srednje elektro šole. Odhod je bil ob 7.30, tja smo prispeli ob 9.00. Imeli smo kratko predstavitev obeh šol. Razdelili smo se v 3 skupine. Vsaka skupina je imela svojega učitelja. Imeli smo 3 delavnice. Najprej smo 8. razred z učiteljico Julijano Turnšek Heij obiskali delavnico, kjer smo delali poskuse z vzporedno in zaporedno vezavo. Druga delavnica je bila

podobna prvi delavnici; razlika je bila, da smo delali več poskusov z različnimi elementi. Zadnja, 3. delavnica je bila vsem najbolj všeč, saj smo izdelali, ki smo ga naredili s spajanjem, lahko odnesli domov. Zaključili smo ob 12. uri. V Dragatuš smo se vrnili ob 13. uri. Pouka ni bilo, zato smo šli vsi domov. Obe šoli, ki so nam ju predstavili, sta bili zanimivi in poučni.

Eva Kump, novinarski krožek, 8. r.

Adaptacija stopnišča in novi roloji

Med jesenskimi počitnicami so v šoli potekala dela v predelu starega stopnišča. Zamenjali so ograjo in talne obloge, ki so bile položene tudi na hodniku razredne stopnje.

Učenci smo bili navdušeni nad prenovljenim, živobarvnim stopniščem, ki se zdaj lepo ujema z barvami in opremo naše ostale šole. Tla so lepa živo zelena kakor trava, in tudi stene so krasne. Vsi gredo raje po lepih novih hodnikih kot pa po starih. Tako učenci, kot učitelji.

To nadgraditev šole so dopolnili še roloji, ki so prispeli 25. 11. 2014. Zdaj bomo končno videli projekcije učiteljev pri raznih predmetih in si več ne rabili napenjati oči. Roloji so rjave barve in se lepo podajo k barvi sten v učilnicah. Nadomestili so stare, zelene zavese. Tako so učilnice videti sodobnejše.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

Bodi zvezda, ne meči petard

V torek, 9. 12., nas je obiskal policist Anton Čadonič. Ker se bliža novo leto in je čas za pirotehnične izdelke, nam je povedal, kateri izdelki so dovoljeni in kateri ne. Nekaj nam je povedal tudi o poškodbah, ko nam cenene petarde lahko odtrgajo prste. Vsi ti izdelki se ne smejo uporabljati v javnih ustanovah, v strnjenih naseljih, še posebej, če v njej prebivajo starejši ljudje. V tem času trpijo predvsem živali, ker se prestrašijo pokanja. Pojasnil nam je tudi, zakaj so petarde prepovedane. Petarde so narejene na Kitajskem in jih delajo predvsem otroci, zato niso izdelane kakovostno. Ker pa pri nas niso dovoljene, nam je povedal višino kazni, če jih uporabljamo. Tudi ostale pirotehnične izdelke je dovoljeno uporabljati le v času od 23. decembra do 2. januarja. Kazni so zelo visoke, in sicer od 400 do 1.200 €.

Sara Puhek, 8. r., novinarski krožek

Projekt Rastem s knjigo

Učenci 7. razreda so obiskali Knjižnico Črnomelj v ponedeljek, 1. 12. 2014, v okviru projekta Rastem s knjigo. Tam jim je knjižničarka predstavila splošne informacije o delovanju

knjižnic, pokazala in razložila je postavitev gradiva ter izvedla delavnice, povezane z znanim slovenskim avtorjem. Letošnji avtor je Slavko Pregl in njegova knjiga Odprava zelenega zmaja, ki jo je dobil vsak učenec.

Predavanje in delavnica sta trajala dve šolski uri.

Knjižničarka

Zimska šola v CŠOD Planica (Kranjska Gora)

Ponedeljek, 2. 2. 2015

Učenci 7., 8. in 9. razredov smo se pred šesto uro zjutraj dobili na postaji pred OŠ Dragatuš. Vso opremo smo dali v avtobus, se poslovili od staršev in odšli. Vozil nas je Robert Babič. Imeli smo 3-urno pot do Planice, tako da smo ob desetih prispeli. Ob prihodu nam je vodja razkazal dom in nam povedal nekaj pravil obnašanja v domu. Nato smo odšli po sobah in se razpakirali. Kmalu smo odšli na kosilo; jedli smo smetanovo juho, makaronovo meso, solato in sladico. Po kosilu smo se šli preobleč in se odpravili na smučišče v Planici. Tam smo se razdelili glede na znanje smučanja. Nato smo izvajali po skupinah različne dejavnosti. Nekateri so se učili osnov, drugi so šli na manjše pobočje, tisti, ki pa so smučanje obvladali, so šli na vlečnico. Po smučanju smo šli nazaj v dom, kjer smo si slekli smučarsko opremo, imeli eno uro počitka in nato večerjo. Zvečer smo šli na enourni pohod v Tamar, a nismo šli do konca, saj je bilo že pozno. Zvečer nas je čakalo le še tuširanje in spanje.

Torek, 3. 2. 2015

V torek sta nas učitelja zbudila ob sedmih. Preoblekli smo se in šli na kratko telovadbo v telovadnico. Ob pol osmih je bil zajtrk. Izbrali smo si, kar smo hoteli, od namazov, kosmičev ... Po zajtrku sta učitelja ocenjevala sobe. Nato so odšle skupine boljših smučarjev v Kranjsko Goro z avtobusom, kamor so se vozili 5–10 minut. Smučali so do pol enih oz. enih. Tisti, ki smo bili začetniki, smo pa ostali v Planici na smučišču. Tja smo šli peš. Nato smo smučali enako dolgo. Ko smo vsi prišli nazaj v dom, je bilo kosilo, po katerem smo imeli malo prostega časa. Nato smo odšli v Kranjsko Goro, kjer smo lahko drsali ali se sprehajali po mestu. Ko je minila ura, smo šli vsi v Mercator in kmalu na avtobus, nazaj v dom. V domu smo imeli počitek, kasneje pa večerjo. Zvečer smo si pogledali kratek film o zgodovini smučarskih skokov v Planici, nato smo navijali za Tino Maze, ki je tekmovala. Potem smo šli v telovadnico na rekreacijo. V sobe smo odšli ob devetih. Ob desetih so se ugasnile luči.

Sreda, 4. 2. 2015

V sredo smo se zopet zbudili ob sedmih, šli v telovadnico na kratko telovadbo, nato pa na zajtrk. Po zajtrku sta učitelja zopet ocenjevala sobe. Ta dan smo se ob pol devetih pridružili tistim, ki so šli v Kranjsko Goro, še mi – modra skupina. Tam smo si nadeli smučarske čevlje, smučke, čelade in vso ostalo opremo. Na smučišču smo se najprej razgibali, kasneje pa smučali. Ob pol enajstih smo malicali, nato pa še smučali slabi 2 uri. Šli smo do avtobusa,

kjer smo si sneli smučke in si sezuli smučarske čevlje. Odpravili smo se v dom, kjer nas je pričakalo okusno kosilo. Po kosilu smo imeli kratek počitek, saj smo kmalu odšli na tek na smučeh. Naučili smo se nekaj osnov teka na smučeh, nato pa smo še tekmovali. Ko smo prišli nazaj, smo imeli večerjo, po njej pa so se nekateri razgibavali v telovadnici, dekleta pa smo v večini navijala. Zopet smo se ob devetih pripravili na spanje. Ob desetih smo že spali.

Četrtek, 5. 2. 2015

Tako kot vsak dan, smo se zopet zbudili ob sedmih, šli v telovadnico, na zajtrk in se odpravili na smučišče. Ta dan so se nam priključili še vsi ostali, tako da smo šli vsi smučat v Kranjsko Goro. Tokrat je bilo malo drugače, saj je snežilo. Kljub sneženju smo smučali, nato imeli malico, a smo smučišče zapustili že ob dvanajstih. Takoj smo odšli v dom, kjer nas je čakalo kosilo. Povedali so nam, da se moramo vrniti domov že danes zaradi vremenskih razmer. Ta novica nas ni razveselila, a vseeno je

varnost na prvem mestu. Zato smo pojedli kosilo, se šli v sobe spakirat in okoli dveh smo že zapustili dom. Med potjo smo imeli en postanek pred Ljubljano. V Dragatuš smo prispeli okoli petih popoldne.

V šoli v naravi smo se vsi imeli zelo lepo in najbolje je to, da smo se vsi naučili smučati!

Nina Rogina, 8. r., novinarski krožek

Slovenski kulturni praznik – Prešernov dan

Prešernov dan je bil v nedeljo, 8. 2.. Ta dan smo v šoli obeležili v sredo, 11. 2.. Imeli smo kulturni dan, in sicer 2. in 3. šolsko uro. 2. uro smo imeli vsi razredi in vrtec (skupina Gosence) gledališko predstavo Poklic po meri. Nastopajoči so bili člani Društva za boljši svet. 3. uro so potekale delavnice. Učenci 1. in 2. razreda so imeli interaktivno igro o nenasilju, učenci 3., 4. in 5. razredov so se pogovarjali o medsebojni komunikaciji, učenci 6. in 7. razreda so imeli pogovor na temo Svojo službo bom ustvaril sam. Mi, učenci 8. razreda, in učenci 9. razreda smo imeli delavnico Kako ustvariti poklice prihodnosti?. Med uro nam je eden od članov društva na zanimiv način opisal in predstavil poklice prihodnosti. Na koncu je uprizoril še igro o iskanju zaklada na samotnem otočku. Pogovarjali smo se o pregovoru »Bogastvo ni vse na svetu«, ugotovitve utemeljevali in se zraven zelo nasmejali.

Tudi otroci v vrtcu so imeli delavnico o poklicih, ki ga je animatorka popestrila z ročnimi lutkami, kar je prineslo bolj veselo in zabavno vzdušje.

Nuša Prijanovič in Kaja Deržaj, 8. r.

Nacionalni filmsko-vzgojni program

V šolskem letu 2014/2015 v Art kino mreži Slovenije (AKMS) poteka Nacionalni filmsko-vzgojni program, ki obsega brezplačen ogled kakovostnih filmov v različnih kinematografih s spremljevalnimi dejavnostmi v kinodvorani.

Namenjen je otrokom predšolske vzgoje, učencem 4. in 8. razredov OŠ ter dijakom 3. letnikov SŠ.

V projekt smo prijavi tudi naše otroke in učence. Otroci iz skupine Gosenice so si 10. 4. 2015 ob 10.00 v kinu na ZIK-u Črnomelj ogledali animirani film *Spoznajmo risanke*, po dogovoru pa so nekaj dni po ogledu filma sledile delavnice optičnih igrač v vrtcu, ki so trajale eno uro in pol.

Učenci 4. razreda so si 9. 4. 2015 ob 9.45 v kinu na ZIK-u ogledali norveški film *Vratar Liverpola*; sledil je pogovor s strokovnjakom.

Učenci 8. razreda so si 14. 4. 2015 ob 8.30 v kinu na ZIK-u ogledali nizozemski film *Še žal ti bo!*; prav tako je sledil pogovor s strokovnjakom.

Knjižničarka

Tehniški dan – izdelava afriških mask

V torek, 3. 2. 2015, smo imeli učenci 6., 7., 8. in 9. razreda tehniški dan. Najprej smo risali skice afriških mask, ki smo jih nato narisali na les. Da so maske zaživele, smo jih tudi pobarvali. Kmalu so učilnico okrasili zelo lepi izdelki. Tehniški dan je bil zelo zanimiv in zabaven, ker smo prepevali in se družili, zraven pa smo naredili zelo lepe afriške maske, ki še danes krasijo šolsko jedilnico.

Nika Kuzma, 6. r.

8. Mednarodna kiparska kolonija Črnomelj

Na letošnji 8. Mednarodni kiparski koloniji Črnomelj je tako kot vedno, a tokrat še v bolj pestrem izboru, sodelovalo veliko raznolikih likovnikov iz mnogih slovenskih osnovnih, slovenskih zamejskih šol in iz nekaterih šol naših bližnjih držav. To pot je kolonija trajala le dva dneva, od četrta do petka, zadnje dneve meseca februarja. Toda nas, sodelujočih, ni bremenilo, da imamo en dan manj za pripravo izdelkov na temo **Veliko čudo**, saj so bili na koncu vsi uspešno dokončani ter ocenjeni. Pod mentorstvom naše učiteljice, ge. Jasmine Strugar, je iz ene od štirih delavnic, montažne plastike, postala skupna zmagovalka 8. Mednarodne kiparske kolonije mladih Črnomelj 2015, **Džina Fortun iz OŠ Vinica**. S svojim izdelkom Človeški jajceleg je odločno vplivala na izbor ocenjevalne komisije, ki je postal pravo »Veliko čudo« med nami opazovalci. V kiparski koloniji ni šlo zgolj za tekmovanje v inovativnosti, temveč tudi za medsebojno druženje, sklepanje novih prijateljstev ter uživanje v izkazovanju svojih umetniških veščin ob pomoči mentoric ali mentorjev ter ostalih pomočnikov, tudi študentov.

Veronika Plut, 9. r.

Naravoslovni dan

V četrtek, 5. marca 2015, smo imeli učenci 3. in 4. razreda OŠ Dragatuš naravoslovni dan. Obiskali sta nas 2 zdravstveni delavki.

Pogovarjali smo se o zdravju in o zobeh. Prvi dve šolski uri smo v razredu delali plakat na temo o varnosti oziroma nevarnosti. Medicinska sestra Mirna nam je pri tem pomagala in nas spodbujala pri sestavi. Naslednji dve uri pa smo poslušali predavanje o zdravju zob. Gospa Mirna nam je povedala, kako si pravilno in skrbno očistimo zobe. Poučili smo se, kako pozdravimo boleč zob. Pogovarjali smo se tudi, da moramo redno hoditi k zobozdravniku. Poleg tega moramo jesti zdravo hrano. Da bi si utrdili znanje, smo se igrali premetanke. Na koncu smo si izdelali sestavljanke, preko katere smo ponovili znanje in se zabavali.

Danes sem se naučila veliko novega in si želim, da bi imeli v šoli še veliko takšnih dni. Lepo sem se imela.

Klementina Panjan, 3. r.

Razstava knjig

V prvem, drugem in tretjem razredu delamo učiteljice po programu Lili in Bine.

V mesecu januarju in februarju smo imeli pri spoznavanju okolja sklop Bilo je nekoč. Z učenci smo se pogovarjale, kako so živeli ljudje nekoč, kako so delali in kakšno orodje so uporabljali pri svojem delu.

V lanskem šolskem letu smo učenci prvega razreda zbirali stare predmete in pripravili razstavo, ki so si jo ogledali starši med govorilnimi urami. Letos pa smo se učiteljice odločile, da bomo zbirali stare knjige. Učenci so jih pridno prinašali in zbirka se je iz dneva v dan večala. Knjige smo razstavili v avli pred knjižnico. Razstavo so si ogledali starši in učenci. Knjige so bile razvrščene v dve skupini. V prvi so bile knjige od leta 1850 do 1950, v drugi pa od 1950 do 2000. Najstarejši knjigi iz leta 1846 in 1849 sta prinesla Neža Sirk iz 1. razreda in Erazem Jesih iz 2. razreda. Učiteljice se zahvaljujemo vsem staršem, ki ste nam zaupali dragocene knjige.

Učiteljica Nada Klobučar

Kinodvorana Črnomelj in stadion v Črnomlju

V torek, 14. 4. 2015, smo imeli učenci 8. razreda 1. uro pouk, nato pa smo se odpravili v kinodvorano Črnomelj. Tam smo si ogledali odličen nizozemski film "Še žal ti bo!". Film govori o medvrstniškem nasilju med dijaki, in sicer kako se skupina dijakov norčuje in ustrahuje sošolca, ki na koncu filma naredi samomor. Po končanem filmu smo imeli 30 minutni pogovor s sociologinjo. Razglabljali smo o odnosih, čustvih in dejanjih v filmu. Vsi skupaj smo se strinjali, da je film precej žalosten, saj je tu pa tam potekla kakšna solza.

Po končanem pogovoru smo se odpravili na stadion v Črnomlju. Tja so prišli tudi ostali učenci predmetne stopnje. Najprej smo tekli 60 metrov, potem pa še 600 metrov. Po teku smo se celotna predmetna stopnja odpravili z avtobusom nazaj v šolo.

Sara Puhek, 8. r., novinarski krožek

Zaključek bralne značke – Obiskal nas je Andrej Rozman Roza

V torek, 28. 4. 2015, smo imeli na naši šoli podelitev priznanj ob koncu bralne značke. Ta je bila prav posebna, saj je priznanja podeljeval pesnik **Andrej Rozman Roza**, ki je napisal številne uganke in pesmi v mnogih zbirkah za otroke.

Ta šolski dan je potekal malce drugače, kot poteka sicer, saj so prve štiri šolske ure potekale normalno po urniku. Peto uro smo tisti, ki smo naročeni na šolsko kosilo, odšli predčasno pojest, se nato vrnili v učilnice in skupaj s sošolci ter učitelji v telovadnico, kjer je potekala podelitev, odnesli stole. V telovadnici smo sedli in počakali na prihod našega gosta.

Prireditvev je potekala peto in šesto šolsko uro. Povezovala jo je naša učenka devetega razreda Veronika Plut. Andrej Rozman Roza nam je povedal nekaj svojih uganok ter pesmi, med svojim nastopom je aktivno vključeval tudi nas, učence, predvsem mlajše in otroke iz vrtca, ki so si prav tako ogledali njegov nastop.

Na koncu so koordinatorica bralne značke Nataša Podhostnik, Andrej Rozman Roza in ostale mentorice podelili priznanja vsem učencem, ki so bralno značko uspešno opravili. Po podelitvi navadnih priznanj so podelili priznanja še zlatim značkarjem, ki so skozi vso osnovno šolo opravili bralno značko. Letos jih je bilo zelo veliko, kar 7.

Ta dan bo vsem, ki smo bili takrat tam, za vedno ostal v spominu, saj je podelitev z enim najbolj znanih slovenskih literarnih ustvarjalcev nekaj zares posebnega.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

ŽIVLJENJE V VRTCU

SKUPINA MEDVEDKI

Toplo jesensko sonce nas je zvalo na daljši sprehod do sadovnjaka. Otroci so prosto tekali med sadnim drevjem, nato pa sem jih povabila, da si jablano pogledamo. Z odprtimi vprašanji sem vzpodbujala otroke, da so si drevo ogledali. S kazalcem so naredili po zraku obris drevesa, ga opisali, nato pa sem predlagala, da zapremo oči in se z rokami dotaknemo debela jablane. Otroci so se dotaknili drevesa, se z rokami sprehajali po deblu gor in dol in povedali, da je hrapavo oz. kot bi rekla Lara »luknasto in trdo«.

Ob obisku sadovnjaka je nastala ideja, da bi tudi v vrtcu izdelali drevo. Uporabili bi tulce in časopisni papir. Idejo sva z Alenko (pomočnica vzgojiteljice) predstavili staršem in jih prosili za pomoč pri zbiranju materiala. Starši so naredili še korak naprej, saj je Anina mamica predlagala, da bi babica s pomočjo otrok v vrtcu naredila in spekla zavitek. Zakaj pa ne?

JABOLČNI ZAVITEK

V vrtcu sta nas obiskali babici Marija in Katja. S seboj sta prinesli že narejeno testo za zavitek. Lupili in ribali sta jabolka, medtem smo z otroki pripravili mize, umaknili stole k omari, si naredili zaščitne predpasnike in si umili roke, vmes pa se ozirali k babicama, ki sta razvlekli testo kar čez dve mizi. Povabili sta otroke, da pomagajo raztresti naribana jabolka po testu. Mlajši otroci so početje babic opazovali od strani, starejši pa so pristopili in po babičinih navodilih najprej posipali jabolka, nato pa še sladkor. Delo se je končalo s posipavanjem cimeta, sledilo je še zavijanje testa in zavitek sta dali v pekač. Odnegli smo ga v kuhinjo, kjer sta ga dali kuharici v pečico (zavitek smo si privoščili za popoldansko malico), mi pa smo se vrnil nazaj v igralnico, kjer sta babici po mizah razdelili testo. Otroci so kar sami pristopili k mizi in poljubno oblikovali testo. Samo testo je bila velika motivacija za otroke, saj so ga gnetli, ga raztegovali, svaljkali, dodajali in odzemale. Oblikovali so ga tudi s kuhinjskimi valjarji in različnimi modelčki za piškote. Na mizi je še ostala posoda z moko, ki so jo otroci radodarno posipali po testu, a so kaj hitro ugotovili, da je testo postalo trdo in težje gnetljivo. Dodali smo vodo. Testo je bilo na začetku »pocasto«, a z gnetenjem je bilo spet voljno in lažje ga je bilo oblikovati. Za popestritev igre smo testu dodali tudi različne barve temper, ki so se z gnetenjem medsebojno mešale in še dodatno motivirale otroke pri likovnem ustvarjanju.

Sama dejavnost, tj. igra s testom, je trajala kar nekaj dni. Otroci so uživali v igri s testom. Med njimi je potekala spontana komunikacija, saj so drug drugemu pripovedovali, kaj so naredili, in ob tem uporabljali, za nekatere nove, izraze, kot so gnetenje, dodajanje, odzemanje. Z likovno dejavnostjo so krepili ročne sposobnosti, se seznanjali z mehkim kiparskim materialom, krepili razvoj motorike ter prepoznavali taktilne občutke, ob tem poimenovali in spoznavali lastnosti materiala.

JESENSKO DREVO

S pomočjo staršev smo zbrali potreben material za izdelavo našega drevesa. Tulci različnih velikosti in velik kup časopisnega papirja. Naredili smo načrt in najprej reciklirali papir. S keširanim papirjem smo obložili dolge tulce, a so se ti razmočili in se sesedli skupaj.

Potrebovali smo drugi načrt. V razmočene tulce smo potisnili lesene palice, zapolnili luknje s papirjem in zgladili papirnato kašo.

Krajše tulce so otroci obložili s časopisnimi trakovi, ki so jih dodobra premazali z moko in vodo. Naše, še neizdelano drevo je bilo dodobra premočeno in potrebovalo je kar nekaj časa, da se je posušilo. Nato je bil čas, da smo ga dopolnili z vejami (krajšimi tulci). Obložili smo jih s časopisnimi trakovi, kot lepilo smo uporabili moko in vodo. Ko se je drevo ponovno posušilo, je bilo na začudenje otrok zelo trdo. Drevo smo prebarvali z rjavo tempero. Nato smo ga dvignili, ga postavili v kot in občudovali.

Pri postopku izdelave so otroci razmišljali in delali projektno. Bogatili so svoje znanje in izkušnje, razvijali svoje sposobnosti, spretnosti in reševali različne problemske situacije. Seveda so pobude prihajale s strani starejših otrok skupine, a so jih mlajši otroci opazovali in posnemali pri delu.

Likovna dejavnost potrebuje načrt, predvsem ker dejavnosti potekajo daljši čas. Vmesni čas je potrebno zapolniti in tokrat sem otrokom ponudila stik še z drugimi likovnimi tehnikami. Mlajši otroci so izdelali drevo z odtisom, starejši so deblo narisali s čopiči in z odtisom rok dopolnili krošnjo. Na začetku so imeli, predvsem mlajši otroci, težave, saj so se bali mokrega občutka na prstih, dlaneh in podlahti, kar so pokazali tudi z mimiko obraza. Ob opazovanju vrstnikov pri ustvarjanju je nelagodje izginilo, previdno so položili roko na pladenj, na katerem je bila barva, in naredili svoj odtis.

A kakšna je jablana brez plodov? Jabolka smo izdelali iz časopisnih krogel. Skupina otrok je izmenično barvala časopisne krogle z rdečo barvo, ostali otroci so se igrali s časopisnimi krogli, jih brali, metali v koš, enostavno – igrali so se poljubno s časopisnim papirjem, ki je ta dan popestril igro otrok v vrtcu.

JESENSKO LISTJE

Na naših vsakodnevnikih sprehodih so imeli otroci možnost, da opazujejo drevesa v daljšem časovnem obdobju. Opazovali so, kako listje spreminja svojo barvo in kako je vedno več listja na tleh. Šolski vrt je kar vabil otroke, da se poigrajo na mehki preprogi iz listja. Vrisk. Smeh. Veselje otrok, ko nabirajo listje, ga vržejo v zrak in opazujejo njegovo padanje na tla. Z listjem se pokrijejo, se valjajo po njem in se z njim igrajo. Nudi jim prijetno izkušnjo v igri z mehko dotika narave, ki se spreminja, v opazovanju pastelnih barv listov dreves, ki napovedujejo, da je jesen.

Otroci radi likovno ustvarjajo, čeprav za njih to ni umetnost. Za njih je le igra, ki jim nudi nov izziv in novo izkušnjo, ki je prijetna. Učijo se iz lastnih izkušenj. Svoja spoznanja, raziskovanja prenašajo tudi v likovno dejavnost, ki je odraz njihovega razumevanja in dožemanja narave. To jim nudi tudi listje. Tisto listje, ki ga naberejo v zaboj, ga odnesejo v igralnico in se z njim igrajo. Hodijo po njem, ga razvrščajo in štejejo, mečkajo in drobijo. Nanj nanašajo barve in naredijo odtis velikega lista, ki je razgiban v svoji strukturi. A za otroke ni pomemben končen izdelek. Pomembno jim je, kako se v likovni dejavnosti počutijo, prav tako je pomemben njihov spontani odziv na materiale, ki jim jih kot vzgojiteljica nudim.

"Vsak otrok je umetnik, težava leži v tem, kako ostati umetnik, ko odrasteš."

Pablo Picasso

Besedilo in foto: **Vladimira Štrucl**, vzgojiteljica

GOSENICE RAZISKUJEJO PRETEKLOST

Otroci iz skupine Gosenice in vzgojiteljci smo se dogovorili, da bomo raziskali in spoznali, kakšno je bilo življenje nekoč na gradu. Najprej sva otroke povprašali, kaj vedo o tem. Na osnovi njihovih odgovorov se je pričelo naše raziskovanje in potovanje v srednji vek. V vrtec smo prinašali slike gradov, iskali zanimive informacije v strokovnih knjigah in enciklopedijah, iz katerih smo spoznali življenje na gradovih, prebivalce in njihova oblačila, prevozna sredstva, prehrano in njihovo zabavo. Ob pregledovanju knjig in gledanju slik smo se veliko pogovarjali ter vsakokrat izvedeli kaj novega. Del naše igralnice smo ob pomoči in predlogih otrok spremenili v grad, kjer smo se igrali igre z vlogami in sproščali svojo domišljijo.

Pri našem potovanju in spoznavanju življenja v srednjem veku so nam priskočili na pomoč tudi učitelji naše šole. Učiteljica in knjižničarka Nataša nam je pripravila slikanice, knjige, enciklopedije o gradovih. Z učiteljico zgodovine Anito smo se ob maketi gradu in knjigah pogovarjali o življenju na gradu v srednjem veku. Učiteljica glasbe Anželika pa nam je predstavila posvetno glasbo, spoznali smo instrumente in se ob glasbi naučili plesati srednjeveški ples in hoditi po taktu.

Nismo pa samo gledali knjig, ampak smo tudi veliko ustvarjali. Grad smo narisali in izdelali iz različnih materialov in v različnih tehnikah. Vsak otrok si je naredil svojo krono in izdelal meč.

Vsakodnevno smo poslušali tudi pravljice, kot so Pepelka, Trnuljčica, Kraljična na zrnju graha, Obuti maček, Sneguljčica in druge.

Obiskali smo muzej v Metliškem gradu, kjer nas je prijazno sprejela kustosinja ga. Alenka Misja Zgaga. Pod njenim vodstvom smo si najprej ogledali kratek film o Beli krajini, v grajskih sobanah smo iskali skriti zaklad, naučili smo se narisati metliški grb in si izdelali pečatnike.

Ob zaključku našega potovanja sva vzgojiteljici otrokom s pomočjo kamišibaja predstavili pravljico Grad gradič. Kamišibaj gledališče je pripovedovanje ob slikah na malem odru. Prihaja iz Japonske, kjer kami pomeni papir, šibaj pa gledališče. Otroci so bili nad tem načinom pripovedovanja zelo navdušeni. Kaj sledi, naj pa za sedaj ostane skrivnost.

Gosenice z vzgojiteljicama Andrejo in Vesno

LITERARNE STRANI

Sonet

Veter ziblje ta drevesa,
jesen že trka nam na vrata,
sta vesela moja brata,
ko v vinogradu vrtijo se kolesa.

Kmetje vse pridelke so pobrali,
sneg počasi se obeta,
lopata veselo čaka, da odmeta,
polne kleti jabolk smo nabrali.

Za otroke to pravo je veselje,
vsi na smučih zdaj drvimo
in po klancu se spustimo.

Čas kolin je hišni praznik.
Miklavž, Božiček in Dedek Mraz
pripravljajo darila, starši pa pišejo voščila.
Jani Kastelic, 8. r.

Vražički

Osmi vedno krivi smo,
kar deveti naredijo,
učiteljice vedno jih branijo,
saj osmi vedno krivi smo.

Učiteljica pravi, da deveti angelčki so,
bivši deveti imeli so prav,
kriv ne bo nikoli nepridiprav.
Oni nikoli krivi so.

Balkovec v devetem je vražiček,
ampak on je priden,
za samo škodo osmemu je.

Vražički so v peklu,
angelčki v nebesih,
angelček v osmem nihče ni.
Domen Rožman, 8. r.

Sonet

Zunaj je lep sončen dan,
ptički veselo žvižgalijo,
vse živali se veselijo,
tudi srna je prišla na plan.

Odpravila se je na polje,
hrano si mora poiskati,
okrog se ogleduje in hiti,
da je kmet ne ustrelji.

Zagleda zeljnato glavo,
k njej že hiti,
a previdno, če past kje preži.

Odgrizne zeljnato glavo,
pohiti izza gostih dreves,
za danes je priskrbljena.
Martin Štefanič, 8. r.

Učenci in učiteljica

Učenci prvi v razred vstopijo
in se na uro pripravijo.
Učitelji v vrsto se postavijo
in lepo k uri pristopijo.

Ko na oglasni deski zagledajo
ne lepopis in napake,
se pogledajo in rečejo: »Kakšne so to spake?«
na koncu tudi nas pregledajo.

Hitro krivce si izberejo
in jih brž okregajo,
a ti se pa samo začudijo.

Ko dogajanje so razvozlali,
brž domov so se podali
in tam tudi sladko spali.
Nuša Prijanovič, 8. r.

Sonet

Kupim si nov motor,
zapeljem se čez vas,
zavriskam si naglas,
ker dobil sem nov motor.

Za ovinkom pa sosedov Franci,
'lojtro' ima na rami,
hiti k mami,
ker jedel bo žgance.

Doma za mizo je veliko ljudi,
Franci si tega ne želi,
v svojo sobo oddrvi.

Ko to zgodbo si pravim,
skoraj nesrečo napravim,
zato se hitro domov odpravim.
Žan Maljevac, 8. r.

Šolska torba v nedeljo

Šolska torba se zbudi
in se začudi,
zakaj v šoli ni,
saj se že dani.
Na postelji leži dekle,
ki veselo poje,
saj v šolo ne gre,
k prijateljici veselo gre.
Popoldan šolsko torbo vzame,
noter zvezke naloži,
kmalu pa knjigo vzame
in se gre učiti.
Zvečer polna znanja
knjigo odloži,
komaj čaka spanja,
da se naspi.

Nika Kuzma, 6. r.

Šolska pesem

Konec počitnic hitro mine,
zopet v šolo mi hitimo.
Nove snovi se veselimo,
veselje nam trosi nov sošolec Tine.

Malica je res enkratna,
kuharica je še bolj vesela,
ko učenka je debela
in ji kiklica je prekratka.

Vsi učitelji so prav prijazni,
ko učencem ne pišejo kazni,
saj smo mi vesela šola.

Zdaj pa konec je pouka,
proti domu mi hitimo
in se novih zmag veselimo.
Nina Rogina, 8. r.

Šolska torba v nedeljo

Šolska torba v nedeljo je spočita
in na ta dan nima velikega apetita.
Njen trebuh je prazen,
ker je šolski urnik za ta teden prazen.
Na njem ni zapisanega predmeta,
so le veselje, lenoba in polno smeha.
Zato si torba kavo skuha za dober dan
in odslovi vse učbenike, svinčnike za cel dan.
Tara Vranič, 6. r.

Zmešnjava v nedeljo

Ko zgodaj zjutraj vstanem,
si trudne oči pomanem,
se iz tople postelje skotalim
in nedeljske risanke gledat hitim.

Mami veselo kosilo pripravlja,
oči pa z mano na kavču čas zapravlja.
V nedeljo je prava zmešnjava pri nas,
saj rad bi lenaril ves prosti čas.
Tim Bukovec Kralj, 6. r.

Torba v nedeljo

Torba v nedeljo v moji postelji počiva,
sladko spi in ne zbudi se.
V sanjah v pravem raju je,
kjer nikoli ne dela se.

Ni zvezkov, ni šole, ni puščice, ni pouka,
tu samo beseda torba vse velja.
A ko nedelja mine, spet šola,
ni sanj več, ne torbjega sveta.
Klara Markovič, 6. r.

Miza v nedeljo

Miza v nedeljo gre plavat z delfini,
velikokrat pa se gre kepat s pingvini.
Včasih gre tudi na kremšnito,
takrat nosi zeleno kravato.
Dvakrat na leto gre smučat na Gače,
osemkrat pa jest krače.
Zmeraj mi miza prinese,
vsaj kilo debele pese.
Tilen Hudelja, 6. r.

Odhod jeseni in prihod pomladi

Jesen je za nami
in sadeži so obrani,
travo smo pokosili
in jo v seno spremenili.

Kmalu bo pomlad,
ko polje bo zaživelno,
jaz pa vesel in mlad,
bom gledal to polje zacvetelo.
Nejc Šimec, 6. r.

Pokvarjen ključ

V nedeljo je bil naš ključ
čisto fuč.
Vrata je znal zapreti,
ni pa jih znal odpreti.

Naš ključ, ki je čisto fuč,
zdaj je na popravilu
in v nedeljo ga dobimo.
David Gorše, 6. r.

Pomlad

Sneg se je stopil,
vodo je pretil.
Tukaj so pomladne rožice,
najlepše cvetlice.

Narava se je prebudila,
da polhe bi zbudila
in zelenje je razkrila
ter zimo spet pokrila.

Zdaj vabi me šumenje
in reke žuborenje.
Jaz rad imam pomlad
ter vsak pomladni zaklad.

V gozdu taborimo,
opazujemo živali
in si ribe v rokah lovimo,
ta čas smo vsi iskali.
Tilen Hudelja, 6. r.

Snežinka

Snežinka pada na Zemljo,
skoz' oblake, skoz' nebo.
A obtičala je v zraku,
tam nekje na oblaku.

Nato pa ptica prileti
in pomoč ji ponudi,
tako snežinka spet leti,
ptica pa naprej, kamor se ji zdi.

Klara Markovič, 6. r.

Ljubezen

Ljubezen je lepa,
ljubezen je slastna,
ljubezen je strastna,
včasih tudi slepa.

Ljubiti je preprosto,
včasih težko,
včasih lahko,
najlepše je, če dva sta za to.

Ljubezen je kot pisan cvet,
sladka kakor med,
s seboj jo nosimo povsod.

Ljubezen je začaran krog,
ki vrti se okoli nas,
ko mi imamo radi se.

Katja Gorše, 8. r.

Ena ženska

Ena ženska je živela,
tam v hiši izpod klanca.
Ime bilo ji je Marjanca,
b'la je srečna in vesela.
Vsakemu je vse verjela,
ta Marjanca izpod klanca.
Z vaščankami so dosti klepetale,
vse dni so samo čvekale.
Druge družbe ni imela,
razen ene stare mačke.
Stara mačka samo predla,
dosti spala, dosti jedla.
Tako ženska je živela.

Kaja Deržaj, 8. r.

V petek pri slovenščini

V petek pri slovenščini
ni nihče ugotovil,
da 9. razred nekaj je naredil,
to smo ugotovili mi, osmari.
Na tabli v učilnici,
pisalo je porodni mož,
namesto Povodni mož,
začeli smo se prerekati.
Balkovec je bil kriv
in bo kazen dobil,
mi pa smo veseli, da je tega konec.
Zdaj se že učimo deklamirati
Povodnega moža,
saj ga znati moramo.

Eva Kump, 8. r.

Bolje vrabec v roki, kot pa golob na strehi

Dve žabi sta gledali v nebo, da bi opazili kakšen plen, saj sta bili zelo lačni. Prva je rekla: »Danes pa ne bom lovila muh. Sita sem jih že! Ulovila bom kačjega pastirja!«

Druga pa je tiho rekla: »Meni je dovolj že muha. Nisem izbirčna!«

Cel dan sta se trudili in druga je na koncu le ulovila muho, ker so bile te počasnejše od kačjih pastirjev, prva pa je ostala lačna in utrujena, kačji pastirji pa so cel večer letali pred njo.

Bolje si je zadati manjšo nalogo in nekaj dobiti, kot pa ciljati predaleč in nato ostati praznih rok.

Daša Bahor, 7. r.

ROZAMUNDA IN OSTROVRHAR ČEZ SEDEM LET

Rozamunda in Ostrovrhar sta živela vsak svoje življenje. Rozamunda v samostanu, Ostrovrhar pa z Lejlo na svojem gradu. Rozamunda se je v samostanu zelo spremenila. Še vedno je bila lepa, toda njen pogled na svet je bil drugačen. Spremenila se je v prijazno, potrpežljivo in ljubeče dekle. Bila je pridna, pomagala je bolnim in revnim. Čeprav je bila med nunami srečna, ni nehala misliti na Ostrovrharja, v katerega je bila naskrivaj zaljubljena. Ostrovrhar je z Lejlo lepo živel ... No še posebej 3 leta. Kasneje je Lejla postajala vse bolj ošabna in neprijazna. Do moža in prijateljev se je vedla nerazumljivo. Nihče ni verjel, da se je tako lepo in prijazno dekle spremenilo v važno in zlobno kraljico. Izvedeli so, da ji je bogastvo in kraljevanje všeč, da je pozabila na dobre stvari življenja. Ostrovrhar je neke noči pomislil na Rozamundo, kako jo je prevaral ... Odločil se je, da jo obišče, in res je šel že naslednje jutro. Lejli to ni bilo všeč. Skrbelo jo je, da bi se njen mož nehote zaljubil v Rozamundo. Za kraljem je poslala hlapca, ki jo je ves čas obveščal o dogajanju. Ko sta se Rozamunda in Ostrovrhar zagledala, sta si padla v objem. Ogromno sta se pogovarjala o svojem življenju. Zelo sta se zblížala in neke noči tudi poljubila. To je izvedela Lejla in zahtevala od moža, da se takoj vrne domov. Toda Ostrovrhar in Rozamunda sta takrat že bila daleč proč. Pobegnili sta v sosednjo deželo, kjer sta začela novo življenje. Lejla je za njima poslala viteze, ki so ju ubili. Ona pa je od sovraštva in zlobe umrla sedem dni za njima.

Kaja Deržaj, 8. r.

Čez sedem let je Rozamunda zapustila nune in se podala v svet. Kmalu pa je srečala nekega možaka in žensko. Moški se ji je zdel nekam poznan, zato je pristopila k njemu in ga vprašala, kako mu je ime. On ji je odgovoril, nato pa je še ona povedala njemu svoje ime. On je ni prepoznal, le njegovi ženi Lejli ni bilo všeč, da je ona kar tako pristopila k njemu. Lejla je Ostrovrharja vprašala, ali pozna to dekle, in on ji je rekel, da se mu niti ne sanja, kdo bi to lahko bil.

Naslednji teden pa sta se Ostrovrhar in Rozamunda spet srečala in takrat se je Ostrovrhar zaljubil vanjo. Rozamunda ga sploh ni opazila, le Ostrovrhar je pristopil k njej in jo vprašal, če bi se poročila z njim. Rozamunda ga je vprašala, kje ima svojo ženo, on pa ji je rekel, da mu Lejla ni všeč in se je zato zaljubil vanjo. Rozamunda mu je rekla, da bi se poročila z njim. Kmalu za tem je prišla Lejla. Lejla je zagledala, da se Rozamunda in Ostrovrhar držita za

roke, zato je pristopila k njemu in mu rekla, da ga bo zapustila. On ji je rekel, da je zaljubljen v Rozamundo in se bo z njo poročil. Lejla je nato odšla in nikoli več je niso videli. Ostrovrhar in Rozamunda sta se poročila čez tri mesece in živela sta srečno do konca svojih dni.

Katja Gorše, 8. r.

Nekega lepega sobotnega jutra se je Ostrovrhar zbudil ter šel v mesto.

V tamkajšnjem samostanu je zagledal njemu znano deklico ter se spomnil, da je to Rozamunda z gradu Turjak. Prišel je bliže ter se malo pogovarjal z njo, saj se je zaljubil vanjo na prvi pogled. A to vse je videla njegova žena Lejla ter je zahtevala ločitev.

To se je tudi zgodilo, a kmalu zatem se je Ostrovrhar poročil z Rozamundo in sta skupaj živela srečno do konca svojih dni.

Kristjan Peršič, 8. r.

Lejla in Ostrovrhar sta skupaj živela sedem let, imela sta se zelo rada in imela sta tri otroke. Bili so srečni, saj so imeli veliko denarja in lepo hišo. Po nekaj letih so se začeli pripravati med seboj, zato je Ostrovrhar zahteval ločitev. Ko sta se ločila, je šel Ostrovrhar iskat Rozamundo. Po letu iskanja je pred samostanom zagledal nuno, to je bila Rozamunda. Tudi ona ga je opazila in je bila zelo vesela ter ni vedela, kaj naj stori, zato je odšla v samostan. Ostrovrhar je šel do vrat in je pozvonil. Prišla je Rozamunda, a ni bila več oblečena v nunino obleko. Poljubil jo je in sta odšla.

Šla sta na Ljubljanski grad, kjer sta srečno živela do konca svojih dni.

Nina Rogina, 8. r.

Čez sedem let je bila Rozamunda najpametnejša in najlepša nuna v samostanu. In tako je samostan postal zelo znan in vsak dan je prišlo veliko ljudi na ogled samostana, nekateri tudi večkrat.

Nekega dne je na konju prijezdil Ostrovrhar in zagledal je Rozamundo. Z velikim vdihom je pristopil k Rozamundi in jo prosil za pogovor na samem. Ni vedela, kaj naj stori, ampak jo je vseeno zanimalo, kaj ji ima povedati. Najprej je izpostavil, da je njegova žena umrla, nato je usmiljeno pogledal Rozamundo in jo še enkrat prosil za ženo in pred tem se je tudi opravičil. Rozamundo je ljubezen prevzela in rekla je, da za vedno odhaja iz samostana.

Zaradi odhoda Rozamunde je samostan kasneje propadel in so ga porušili. Pred njuno ponovno poroko so nastopile vojne. Nasprotnik je bil oče prejšnje Ostrovrharjeve žene. Ta mu je šel s kmeti nasproti in je med vojno umrl. Ko je to izvedela Rozamunda, se je sama ubila oz. obesila na hrastu. A na pogreb so ji prišli le oče, mati, sorodniki in nekaj zaljubljenecv.

Nuša Prijanovič, 8. r.

Minilo je 7 let, od kar se je Ostrovrhar poročil, Rozamunda pa odšla med nune.

Bila je lepa jesenska nedelja v Ljubljani. Ostrovrhar je svojo ženo pripeljal v Ljubljano. Šla sta na Ljubljanski grad. Hodila sta po ulicah in prišla sta na Prešernovo ulico, kjer se je nekaj dogajalo. Usedla sta se in gledala. Tam je bila tudi Rozamunda z nunami. Ostrovrhar se je

zagledal v nune in se spomnil Rozamundinih besed izpred sedmih let. Mislil si je, da je mogoče med njimi Rozamunda, ko nenadoma ena izmed nun zakliče Rozamundino ime. Ko se je Rozamunda obrnila, je Ostrovrhar skoraj padel s klopi. Videl je lepo Rozamundo, ki se je v sedmih letih tako spremenila, da je celo njen oče ne bi več poznal. Ostrovrhar je stopil do nje in jo vprašal, če je res ona tista Rozamunda z gradu. Pritrdila je in takoj sta stopila do bližnje kavarne. Tam sta v eni uri obnovila vso dogajanje v sedmih letih. Potem pa se je prikazala tista Bosnijanka in Ostrovrhar je moral domov. Čez teden dni se je Ostrovrhar ponovno oglasil v Ljubljani pri Rozamundi, toda tokrat sam. Tako se je ponovilo še šestkrat, dokler se nista tako zaljubila, da sta se še enkrat poročila.

Ostrovrhar je zapustil Bosnijanko, Rozamunda pa je odšla od nun. Poročila sta se na Rozamundinem gradu, kjer sta tudi živela in si čez sedem let ustvarila družino. Dobila sta deklico po imenu Zofija.

In tako so živeli vsi srečno do konca svojih dni.

Žan Maljevac, 8. r.

Napočil je čas rojstva, Bosnijanka je na koncu poroda umrla, otročiček pa je preživel, bil je fantek, ki so ga vsi poimenovali Ostrovrhar mlajši. Ko je Rozamunda izvedela, da je Bosnijanka umrla, je pobegnila od nun in prišla k Ostrovrharju s prošnjo, da bi postala njegova žena ter nadomestna mati njegovemu sinu. Ostrovrhar se je odločil, da jo vzame za ženo pod pogojem, da bo prijazna z vsemi ljudmi, sploh pa z njegovim sinom. Rozamunda je to sprejela in postala sta mož in žena. Nekega dne je prišel berač, ki je prosil za hrano in pijačo. Ko ga je Rozamunda zagledala, je čisto pozabila, kar je obljubila svojemu možu, in berača grdo odgnala. Ostrovrhar je to videl in tudi njo grdo odgnal.

Rozamunda se je zopet vrnila k nunam, Ostrovrhar in njegov sin pa sta živela sama.

Sara Puhek, 8. r.

Nadaljevanje konca (Oton Župančič: Barčica)

Trije mladi fanti, ki so bili brez doma in brez družine, so na morju iskali srečo. Želeli so si, da bodo nekoč našli dom, družino, zlata polja in gozdove. Nekega dne so se jim sanje uresničile. Pripluli so na videz zapuščen otok. Tam so se za nekaj časa utaborili, ker so želeli otok malo raziskati. Tako so se najprej odpravili v gozd, kjer jih je čakalo presenečenje. Odkrili so majhno vasico. Bile so majhne lesene hišice, ki so stale na drevesih, visoko tik pod krošnjo, bile so komaj opazne. V teh hiškah so živeli ljudje, katerih ladja se je potopila blizu otoka. Tisti, ki so preživeli, pa so si zavetje našli na otoku in zdaj tam živijo. Fantje so se na otok močno navezali, še posebej jim je bilo všeč, ko so jim prebivalci vasice pripravili zabavo za dobrodošlico. Med zabavo so fantje povedali domačinom svojo zgodbo in eni od domačink so se zasmilili in jih je želela sprejeti med svoje otroke. Oni so to rade volje sprejeli, saj so jim bili zanimivi prebivalci in otok.

Klara Markovič, 6. r.

Trije fantje so pluli po morju, nebo se je stemnilo in začel je pihati močan veter. Zagledali so ledeno goro in veslali proti njej. Čez nekaj časa jim je zaradi strašnega neurja začela razpadati barka. Na srečo so bili zelo blizu ledene gore in so se lahko zatekli vanjo, da niso potonili.

Naslednji dan se jim je približala velika ladja. Trije fantje so vprašali, če lahko presedejo in odplujejo z njim proti poljem. Pluli so kar nekaj časa in pripluli do polj.

Fantje so vprašali posadko, kaj iščejo. Povedali so jim, da je kralj izgubil diamantno ogrlico in kdor jo najde, bo dobro nagrajen. Odločili so se, da bodo tudi oni iskali. Iskali so in iskali. Ko so skoraj že odpluli, je eden od fantov rekel, kaj se tako blešči tam. V zemlji se je skrivala ogrlica. Bili so zelo ponosni in ogrlico odnesli na dvorec. Kralj jih je bogato nagradil. Z denarjem so si zgradili vsak svojo hišo ter si ustvarili družino.

Nika Kuzma, 6. r.

Fantje plujejo pa morju
brez težav in skrbi.

Tam v daljavi nekaj se blešči,
to je otok, ki jih vabi in blesti.

Vsi so zdaj veseli,
kajti našli so si raj,
kočo, hrano in še kaj
so dobili zdaj.

Za vso to srečo,
ki so jo bili trije fantje deležni,
je bila zaslužena tudi barčica,
kajti bila je čarobna barčica.

Vsak po svoje so se znašli
in uživali zelo,
vse do konca svojih dni
so se imeli lepo.

Tim Bukovec Kralj, 6. r.

Junak pri kralju Matjažu

Ko je prišlo sto bradatih mož, se je junak približal kralju Matjažu. Kralj Matjaž je rekel junaku, naj ga napade, če se ga ne boji, ampak naj ve, da če se bo sam bojeval, ne bo daleč prišel. Junak se ni zmenil za kraljeve besede. Dejal si je, da ima čarobni meč, ki premaga vse in vsakogar. Napad se je začel. Hrup iz jame pod Krimom se je vedno bolj slišal, ko je naenkrat postala tišina. Junak je poražen obležal na tleh, saj je bilo preveč bradatih mož, da bi meč premagal vse. Tako je junak jezen in izčrpan odšel iz jame in nikoli se ni vrnil.

Kralj Matjaž je bil vesel, ker Alenka ni bila več žalostna.

Z bradatimi možmi in Alenko je odšel spat in spal bo, dokler ga nekdo zopet ne zbudi.

Nika Kuzma, 6. r.

Na potepu z letečo preprogo

Neke noči sem se odpravil spat, ampak kar naenkrat se je v sobi pokazala čudežna preproga. Vprašala me je, če grem z njo raziskovat Mars. Odločno sem rekel, da ne. Povedala mi je, da ne bom rabil iti v šolo, in sem si naenkrat premislil.

Na Mars sva prišla v tridesetih sekundah. Raziskovala in raziskovala sva, našla sva pa samo zombije. Tako sva se ustrašila, da je preproga zbežala na Zemljo brez mene. Ko je prišla na Zemljo, je ugotovila, da me je pozabila. V tem času sem bežal in bežal. Ko sem zombiju ušel, sta prišla dva, nato trije, štirje ...

Preproga je nato prišla po mene. Hitro sva odšla. Ko sem prišel domov, sem hitro skočil v posteljo, hitro sem zaspal in v sanjah sem se zahvalil preprogi in prespal šolo.

Mihael Matkovič, 6. r.

V začarani deželi

V nekem gozdu, neke noči sta se izgubila deček in deklica. Bila sta bratec in sestra, ki sta v gozdu iskala kaj za pod zob. Naenkrat sta zagledala staro kočo.

Približala sta se velikim vhodnim vratom. Zlahka sta odprla vrata in vstopila v temačno hišo. Sredi sobe je bila skrinja, na kateri je spala sova. Sova je nenadoma odprla oči in poletela skozi okno. Ko sta se deček in deklica obrnila proti skrinji, sta v gnezdu zagledala ključ. S ključem sta odprla skrinjo. Kar naenkrat pa ju je potegnilo v skrinjo. Pokrov skrinje se je zaprl. Odprla sta oči in videla, da ležita pod drevesom. Na drevesu je sedela sova, ki je v koči čuvala ključ. Povabila ju je s seboj. Ubogljiva sta ji sledila. Pripeljala ju je do svoje družine. Imela je 7 malih sovic. Sova je povedala, da jih preganja hudobni škrat. Deklica in deček sta se odpravila v gozd, kjer je domoval škrat. Z zvijačo sta ga zvabila v past, ki sta jo pripravila. Škrat je padel v past. Prosil ju je, da mu pomagata iz luknje. Deček in deklica sta mu povedala, le če bo sove pustil pri miru. Škrat je to obljubil in postal prijazen prijatelj sov.

Sove so bile zelo hvaležne za pomoč, zato so dečku in deklici v zahvalo naredile dom. Tam so vsi živeli lepo in v miru v čudežni deželi.

Uroš Kralj, 6. r.

Ravnatelj in učenci

Nekoč je živela učiteljica Jožica. Učila je učence, ki jih je imela zelo rada. Nekoč jim je šla kupit sladoled, prej pa jih je posvarila, da jih bo ravnatelj morda hotel požreti.

Mislili so, da se ga bodo znali znebiti, a jih je prelisčil, da so ga spustili v razred. V viku in kriku so se razbežali in poskrili. Fantje v omare in kabinet, dekleta pod mizo, pod kateder, izza table in še kam.

Ravnatelj je požrl vse, razen najmanjšega Davida, ki se je skrnil v stensko uro.

Ko je prišla učiteljica, je slišala, kako je David kričal, naj ga nekdo reši, in učiteljica ga je izpustila. Vseh sedem miz, kateder in tabla, vse je bilo prevrnjeno in razmetano.

Na hodniku sta našla ravnatelja in mu razparala trebuh. Ven so takoj poskakali vsi učenci. Trebuh so mu napolnili s knjigami.

Ko se je zbudil, je odprl okno in padel skozenj ter se ubil.

Tako so ravnatelj sklenili, da ne bodo več žrli učencev.

Tilen Hudelja, 6. r.

Odisej na Kozjem otoku

Odisej je z ladjo priplul do Kozjega otoka. Tam je ob obali zasidral ladjo in s svojo izčrpano vojsko odšel globlje v otok. Tam so opazili na stotine koz.

Naenkrat je močno zagrmelo in se zabliskalo. Odisej je vedel, da bo to huda nevihta, ki lahko poplavi otok.

Naredili so si zasilno zatočišče. Niso bili panični, saj so imeli koze za meso, sir in mleko. Odisej je razmišljal in se spomnil, da že dolgo niso darovali bogovom in da Zevs nadnje sprošča veliko jezo.

Ukazal je žrtvovati nekaj koz, in res, naslednje jutro je nevihta izginila in ladja je bila zelo poškodovana.

Popravili so jo, se oskrbeli s hrano in pijačo ter odrinili naprej.

Kevin Požek, 7. r.

Odisej in družina so se izkrkali v majhnem zalivu. Ta otok je bil manjši, so ugotovili. Pot so jim prekrizale koze, ki jih je vodil velik samec. Rekel je, da se mora Odisej bojevati z njim. Če ga kozel premaga, bo Odiseja ubil in uničil njegovo ladjo, da se posadka ne bo mogla vrniti domov, v nasprotnem primeru pa bo dobil ta otok. Bojevala ste se dolgo, a kar na enkrat se je Odisej mrtev zgrudil po tle, in kozel se je obrnil, da bi odšel proti zalivu. Takrat pa se je Odisej nenadoma vstal in zabodel samca.

Čeprav je otok postal njegov, je kmalu odplul, novim pustolovščinam naproti.

Daša Bahor, 7. r.

Junak med bajeslovnimi bitji

Draga moja ljubezen – vila!

Opravičujem se zamudi, a boj s Polifemom in ostalimi njegovimi vojščaki je bil hud zadnje tedne, in komajda me je Odisej opravičil z bojišča. Zato se bojim, bodem mogel biti kratek.

A vseeno, zahvaliti se moraš mojemu tovarišu, da ti pišem, pa čeprav ne maraš ne njega ne njegove vere. A verjemi, da je dober po srcu, in skrbi ga zame in zate, ker je vojna huda in ni ga tovariša, ki ne bi imel obvezane roke in noge. Bojim se, da me boš izgubila. In jaz nisem izjema.

Upam, da bo se kmalu vse pomirilo, a kot kaže, se Turki spet obračajo proti nam in ne bo več dolgo, pa se bodo spajdašili z velikani.

Ali to te ne zanima. Veš, da te pogrešam in rad bi svojim tovarišem rekel, da mi srce bije za tisto ali ono, a tvojega imena ne poznam, da bi ga izrekel. Brez upa je moja prošnja, a vseeno, prosim, izdaj mi svoje ime, da bom mislil nanj, ko se bom zate bojeval.

Tvoj iskreno,

Petrovič

Daša Bahor, 7. r.

Grom

Nekega večera je Janezek šel pozno v posteljo in si mislil: »Bom že zjutraj naredil nalogo.«

Ko se je zbudil, je ugotovil, da je že pozen in je zato popolnoma pozabil na domačo nalogo.

Nanjo se je spomnil šele, ko ga je učiteljica okregala, ker ni naredil računov pri matematiki.

Tisto noč je zelo grmelo in Janezek je vprašal mamo: »Zakaj tako grmi, mami?« Ona pa je v jezi razkrila skrivnost: »Ker je Bog jezen nate, saj nisi naredil naloge!« Fanta je grmenje tako prestrašilo, da si je obljubil, da ne bo nikoli več pozabil na šolsko nalogo.

In tako je bila razkrita skrivnost, da ima Bog res povsod oči in vidi tudi, ko poredni otroci nimajo domače naloge.

Daša Bahor, 7. r.

Nastanek pametnega telefona

Pred davnimi časi so ljudje še verjeli v veliko bogov. Imeli so tudi kar veliko boginj. Ena izmed njih je bila tudi boginja komunikacije, ki so jo imenovali Telefonus.

V tistih časih se je bilo zelo težko sporazumevati na večja razdalje. Poznali so npr. pošto, ki pa je bila nezanesljiva, saj so poštne kočije pogosto oropali ali pa se je pismo preprosto dostavilo na napačen kraj.

Boginja Telefonus pa je vse to videla. Ker so jo ljudje pogosto častili, se je odločila, da bo zasnovala napravo, s katero bo sporazumevanje lažje.

Tako je zasnovala prvi telefon. Ker pa so se ljudje začeli vedno bolj dolgočasiti, je vanj dodala še igre in splet. Ljudje so se tudi pogosto izgubili, zato je telefonom vgradila tudi zemljevide.

V zameno so ljudje morali telefon uporabljati le v nujnih primerih.

Čez čas se je večboštvo opustilo in tudi boginje Telefonus ni več. Zaradi tega danes vidimo telefone povsod. V restavracijah, bolnišnicah in šolah.

Kevin Požek, 7. r.

Izum očal

Bila je boginja Izida. Ljudje so k njej prihajali po nasvete in ker so imeli vedno vprašanja, si je odgovore zapisovala v eno knjigo. Ko je bila starejša, se ji je vid poslabšal in ni več videla svojih zapiskov, zato je prosila nekega Galilea, da ji naredi nekaj, da se ji vid povrne. Potem se je odločil, da bi ji naredil manjšo različico svojega teleskopa, da bi se boginji povrnil vid. Nato je šel v nek svoj prostor in se lotil dela. Najprej je izumil manjši modelček za teleskop, vendar v manjših in različnih oblikah. In potem je ugotovil, da steklo nima dioptrije. Dodal je neko snov in že je imela dioptrijo. Nato je ugotovil, da manjka okvir za očala. Vse to je trajalo 7 let. Očala je prodal boginji Izidi. Bila je zelo vesela, da bolje vidi. Zahvalila se mu je tako, da mu je podarila zaklad.

Nika Garantini, 7. r.

Mišja sodba na Tanči Gori

Enkrat je na Tančo Goro prišla miš po imenu Zelenorepka. Preden je lastnik Vile Brezglavec odšel v trgovino, je miško nahranil in ni opazil, da je vrata kletke pustil odprta.

Miš je počakala, da njen lastnik odide, nato je pobegnila iz kletke skozi odprto okno do sosedov, da jim ukrade sir.

Sosedi so jo opazili, ko je ravno hotela pobegniti iz hiše, nato so tožili miš in njenega lastnika Brezglavca.

Na sodbo sta prišla dva sodnika, eden s Tanče Gore, drugi iz Dragatuša.

Sodniku s Tanče Gore je bilo ime Brezzobnik in ta je rekel, da ima doma mačko Modrico, ki ima zelo rada miši, rekel je tudi, da morajo miš ubiti, ker je kradla in to ni lepo. Sodnik iz Dragatuša je bil proti temu, da ubijejo miš, rekel je samo, da jo morajo kaznovati.

Čez pol ure je prišel modrec Brezjezikovec in rekel, da bodo miški odrezali rep, da si bo zapomnila, da ne sme krasti, lastniku pa bodo postrigli vse lase, mu iz las naredili ključavnico in jo nataknili na kletko, da jo bodo lahko zaklenili.

Mojca Fink, 7. r.

Mačja sodba v Mišjem mestu

Maček Muri je kot vsak normalen maček oboževal sir. Edini problem je bil, da je bila sirarna v mestu miši, ki se jih je pa strašno bal. Zato je skrivno prišel v mišje mesto in gledal sir skozi okno sirarne. Opazile so ga miši in imele sodbo, kaj storiti z njim.

Odpeljala so ga na mišje sodišče, kjer je primeru sodil gospod Sirnik, vrhovni sodnik. Poklicali so tudi Murijevega lastnika Buldoga, ampa ker se ni mogel spraviti v stavbo, so imeli sodbo zunaj. Buldog je bil mačkov odvetnik, tožilstvo pa je zastopal mišjak, gospod Mačježerec.

Sprva so bili vsi na strani Mačježerca, ki je zahteval, da Murija skuhajo in ga pojedjo, medtem ko njegov lastnik to gleda, a potem se so zavedali, da dejansko sploh nimajo zakona, da bi mačkam prepovedali gledanje skozi okno.

Tožilstvo je zato že začelo spisevati novo ustavo, ko je prišel modrec po imenu Modrijan, ki so ga vsi spoštovali. Razložili so mu primer in kaj hitro je stvar razrešil: »Mačkova kazen naj bo takšna, da bomo zadovoljni vsi. Muri do konca svojega življenja ne sme jesti sira, lahko pa pije mleko, iz katerega izdelujemo naš sir. Prav tako ne sme imeti prijateljskih odnosov z mišmi ali vstopiti v naše mesto.«

S kaznijo so bili vsi zadovoljni. Tako je bilo konec sodbe v Mišjem mestu in začetek sodobnih mačk.

Daša Bahor, 7. r.

Kralj Matjaž se zbudi danes

Ko se je kralj Matjaž prebudil, je ugotovil, da je že ves čas v jami. Čudil se je, da ga ni nihče prišel iskat ali ga našel, saj ni bil tako zelo skrit. Opazil je tudi, da so ga obdajali njegovi ljudje.

Z njim so se skupaj odpravili na ogled okoli mesta. A ugotovili so, da se je precej spremenilo, odkar so bili tam. Videli so, da ženske nosijo hlače, nič več ne vladajo kralji, kraljice, ampak samo politiki. Nek deček je zaklical: »Poglej mama, to je tisti kralj Matjaž, o katerem mi je pravila babica!« Mama je mislila, da ima deček samo bujno domišljijo, vendar se je izkazalo, da je to res on. Vsi so se ozrli in se spraševali, kako se je lahko vrnil, saj so vendar mislili, da je samo legenda. Kralj Matjaž jim je veselo odzdravil, saj je bil srečen, da je spet med njimi.

Nadaljevali so pot in vsi so jih veselo pozdravljali. Nato so se odpravili v državni zbor in vsi so se čudili, kako je lahko še živ. Čez nekaj dni so se odločili, da bodo imeli kraljevino in so ga določili za kralja. Ljudstvo je bilo zelo veselo, da so za kralja določili tako pametnega, poštenega, prijaznega ter pogumnega kralja Matjaža. Vsak je imel dovolj denarja, da se je preživljal. Vsi so bili zelo srečni in zadovoljni.

Valentina Čavič, 7. r.

Kralju Matjažu je v jami brada zrasla devetkrat okoli kamnite mize in jama ga je dala na površje.

Prišel je v mesto Jesenice in odšel do frizerja, da ga obrije in ostriže. Frizer ga je ostrigel in obril, kralj Matjaž pa mu je za plačilo dal dva zlatnika. Odšel je na avtobus in voznika vprašal: »Kam me boste sedaj odpeljali?« Ta mu je odvrnil, da ga bo peljal v Belo krajino. Kralj Matjaž mu je dal za plačilo 10 zlatnikov. Ko sta prispela v Belo krajino, se mu je voznik zahvalil za prejeti denar in mu zaželel srečno pot. Kralj Matjaž se je z drugim avtobusom odpeljal do našega lepega Črnomlja. Šel je v hotel in tam prespal. Odšel je tudi do županje, da se ji je predstavil in povedal, da je tu živel že pred veliko leti, ko je bežal pred drugimi kralji, ki so ga napadali s svojimi vojaki. In tako se je kralj Matjaž preselil v Črnomelj. Našel si je dom v črnomaljskem gradu in tam bo živel do konca svojih dni.

Matic Matkovič, 7. r.

Ravno sem se odpravljala spat, ko je pri vratih zazvonilo. Zavzdihnila sem in si brundala pri sebi, kdo bi lahko prišel ob tej nemogoči uri.

Odprla sem okno in zaklicala: »Kdo je?« V temi sem opazila moško podobo, ki mi je odgovorila: »Kralj Matjaž, kdo pa drug.«

V tistem trenutku mi je kri zavrela in stekla sem po stopnicah do vhodnih vrat, kjer je že čakal gospod, ki je izgledal, kot da je prespal zadnjih par stoletij, njegova brada pa se vila še nekaj metrov po dvorišču.

Nekajkrat sem pomežiknila, a se nato sprijaznila, da se mi je dokončno zmešalo. »Ha, ha. Torej, potrebujete mojega očeta?« sem rekla in pri tem skušala na obraz prisiliti lažen nasmešek, saj mi je šel moški skrajno na živce.

Sedaj je starček pogledal mene, kot da sem z lune padla. »Če me vi, mlada gospodična, pri tej priči ne spustite noter, bom moral reči svojim vojakom, naj napadejo vaše ozemlje!« je že zdaj jezno zakričal in posvetilo se mi je, da so vse tiste zgodbe, ki mi jih je mama včasih govorila, resnične.

Potem ko sem prešla prvotni šok, sem gosta povabila v hišo in po dolgem pogovoru je davno izgubljeni slovenski kralj končno doumel, kako svet deluje sedaj, po skorajda celem tisočletju njegovega mirnega spanca pod goro.

Prav tako sem ga uspela po še daljšem pregovarjanju spraviti v brivnico in ga nato lepo ostriženega predstavila svoji družini, kar pa se ni končalo najbolje. Mami je od šoka omedlela, mlajši bratec pa je veselo skakal okrog gospoda Matjaža, ker je mislil, da pred njim stoji Božiček.

Seveda je kralj hotel zavladati svoji državi, a začel je počasi, in sicer tako, da je postal predsednik naše krajevne skupnosti in si nato čez nekaj let celo priboril svojo pot v parlament. Kaj pa vemo, mogoče bo Slovenija po vsem njegovem trudu spet postala kneževina.

Daša Bahor, 7. r.

Ko je brada kralja Matjaža 9-krat obšla mizo, se je ta prebudil. Zazehal je in vstal. Začudeno je hodil po votlini in se spraševal, zakaj je tukaj. Po kakšni uri se je vhod v votlino odprl. Kralj Matjaž je bil sicer pogumen, a se je vseeno ustrašil in skril, ko je to videl, saj je mnoga leta spal in bil v jami popolnoma izoliran od preostalega sveta.

Čez nekaj minut se je opogumil in se približal vhodu v votlino. Pogledal je ven in videl prelepo zeleno pokrajino. Ker je bilo zelo prijetno sončno, je odšel iz jame na sprehod po prelepi potki proti mestu. Zaradi precejšnje oddaljenosti votline od najbližjih vasi zelo dolgo časa ni nikogar srečal. Ko je naposled prišel v vas, so ga vsi nenadoma spoznali, saj je za sabo vlekel več kot 10 metrov dolgo brado.

Pridrveli so k njemu in ga spraševali, kje je bil toliko časa in kaj je počel. Ker je kralj Matjaž spal, se ni ničesar spomnil, in je rekel, da ne ve. Vsi so se začudili, kako to, da njihov najbolj pošten in pameten kralj ne ve, kaj je počel pred nekaj dnevi. Kmetje so se ustrašili in sklenili, da bodo svojega kralja odpeljali k zdravniku v mesto.

Ta mu ni mogel pomagati, saj ni mogel prepričati, da bi se kralj česar spomnil, saj se tudi ni imel kaj spomniti.

Ko so skupaj odšli ven iz ambulante, so mimo prikorakali vojaki in kočija, v kateri je bil tedanji kralj, ki ga ljudje niso marali, saj je bil ošaben in sebičen.

V prihodnjih dneh so se mu kmetje in meščani uprli ter izsilili njegov odstop. Tako se je končalo temačno obdobje diktature vojske in hudobnega kralja, ki mu je sledilo lepo in mirno obdobje pod novim kraljem – kraljem Matjažem.

Kevin Požek, 7. r.

Dežela knjig

Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami je živela kraljična. Živela je z očetom in služabnico. Mama ji je umrla, ko je bila še majhna.

Kraljična je zelo rada brala knjige. Brala je cele popoldneve. Oče se je jezil, ker je njegova hčerka samo brala knjige, namesto da bi ukazovala drugim.

Nekega dne je nabrala marjetice in jih odnesla na materin grob. Tam je srečala dobro vilo, ki ji je povedala, da se naj ne boji očeta, ko se jezi nanjo.

Povedala ji je, naj zjutraj popije čarobni napoj in si zaželi, da bi bila v deželi knjig. Potem ko bo hotela domov, naj zakriči: »HOČEM DOMOV!«

Naslednje jutro je kraljična naredila, kar ji je naročila dobra vila.

Ko je odprla oči, se je znašla v deželi knjig. Vstala je in odšla naprej. Na drevesih je viselo polno knjig. Splezala je na enega in začela brati.

Kmalu je služkinja odšla v kraljičino sobo, a kraljične ni bilo tam. Kralj je vprašal služkinjo, kaj počne in kje je kraljična. Služkinja ni hotela povedati, da kraljične ni, zato si je izmislila, da je odšla v gozd na sprehod.

Kraljična je na drevesu mirno brala knjige. Kmalu je postala lačna. Zagledala je sladoledno hišico in vstopila.

V hišici je sedela majhna ženska in delala sladoled. Kraljična jo je vprašala, če lahko kako pomaga. Ženska ji je naročila, naj gre po vodo, ki jo potrebuje za izdelavo sladoleda. Kraljična je odšla po vodo in tam srečala palčka, ki ji je ponagajal.

Z vrčem je zajela vodo, palček pa jo je spremenil v led. Tako jo je spet spremenil v tekočo vodo. Le enkrat ji je uspelo zajeti vodo v tekočem stanju.

Vrč z vodo je odnesla ženski in jo vprašala, ali lahko dobi kaj jesti. Ženska ji je ponudila jabolko.

Kraljična se ji je zahvalila in odšla. Ko je pojedla jabolko, je splezala na drevo in začela brati. Čez nekaj časa pa se je naveličala in zakričala: »HOČEM DOMOV!«

Kmalu se je zbudila v postelji. Odšla je na grajski vrt po marjetice. Ponovno jih je odnesla na materin grob. Tam je srečala dobro vilo in se ji zahvalila.

Dobra vila ji je ponudila nov čarobni napoj ter ji rekla, naj ga strese v očetov krožnik z juho.

Kraljična je stekla domov ter naredila, kar ji je naročila dobra vila. Ko so pojedli kosilo, je oče rekel kraljični, naj gre brat knjige.

Tako se je zgodilo tudi naslednji dan.

Od tistega dne so bili kraljična, oče in služkinja veseli in srečni. Oče je kraljični kupil na stotine knjig.

Nika Kuzma, 6. r.

Mali trol sreča Kuštrona

Nekega jutra se je mali trol odpravil v gozd. Najprej je srečal veverico in jo prestrašil. Ta je pobirala kostanj. Ko ga je zagledala, ga je okregala in mu rekla, naj je ne straši več, potem pa je nadaljevala delo. Mali trol je nadaljeval pot. Zagledal je zajca, ki je spal. Že se mu je bližal, ko se je spomnil, da ne sme strašiti živali. Pustil je zajca pri miru ter nadaljeval pot še globlje v gozd. Čez nekaj časa je za hrbtom slišal pokanje vej. Obrnil se je in zagledal samega Kuštrona.

Hotel je steči stran, ko se je spomnil obljube, da bo odpihnil Kuštrona. Že se je pripravil, da ga odpihne, ko ga je ta vljudno pozdravil. Malemu trolu je kar zmanjkalo sape. Kuštron pa je samo užaljeno sklonil glavo. Mali trol mu je previdno vrnil pozdrav. Kuštron mu je povedal, da govorijo, kako je nevaren, a to ni res. Mali trol ga je razumel, kako mu je, ko ga nihče ne mara. »Bom pa jaz tvoj prijatelj,« se je mali trol prijazno ponudil. »In odpeljal te bom v vas trolov, da te predstavim in povem, da si prijazen in ne nevaren,« je še dodal.

Tako sta odšla mimo spečenega zajca in zelo prestrašene veverice, ki se je vsa tresla, ter prišla v vas. Ko sta ju mama in očka videla, je mama zakričala, naj zbeži, ona in oče pa ga bosta že odgnala. »Ne, mama,« jo je potolažil mali trol, »prijazen je in nam ne bo naredil nič hudega.« »Res?« je nejeverno vprašal oče. »Res,« je pritrdil Kuštron. »Ali lahko živi pri nas?« je prosil mali trol očeta. »No, prav,« je nazadnje oče le pristal. »Jupi!« se je razveselil mali trol. In tako so živeli vsi skupaj srečno do konca svoji dni.

Veronika Gorše, 3. r.

INTERVJUJI

INTERVJU Z UČENKO EVO PUHEK

Pogovarjal sem se z našo dobro učenko in zelo uspešno športnico Evo Puhek. Ta se je udeležila svetovnega prvenstva iz ju jitsa, ki je potekalo v Grčiji. Kot sem že navedel, je poleg uspešne športnice tudi zelo dobra učenka, ki se pridno udeležuje mnogih tekmovanj in izdeluje raziskovalne naloge.

Ali si ponosna na svoje nedavne dosežke na področju športa? Kako le-ti dogodki vplivajo na tvoj vsakdan?

Sem, da. V redu. Drugačen občutek je, ko greš nekam v tujino. Vsaka izkušnja je dobra. Iz vsakega dogodka sem se naučila dosti novih stvari. Je pa res, da se lahko počutiš bolj ponosno. Vesela sem, da sem že pri 14-ih letih sodelovala na SP.

Kdaj si se začela ukvarjati z ju jitsem? Zakaj prav z njim?

Z ju jitsem sem se začela ukvarjati, ko sem šla v 1. razred, se pravi leta 2006. Ne znam, hotela sem se ukvarjati z enim hobijem in glede na to, da v Beli krajini ni ravno dosti izbire za treniranje športa pri deklicah. Pravzaprav sem preko sorodnika, ki je tudi začel trenirati, začela obiskovati treninge in se tako zaljubila v ju jitsu. Potem ko sem gledala starejše, ko se borijo in prikazujejo tehnike, sem ugotovila, da je to tisto pravo.

Kakšen je občutek, ko stojiš na najvišji stopnički in poslušáš našo himno? O čem takrat razmišljaš?

Himne na SP nisem uspela slišati in stala na stopničkih tudi nisem, ampak se bom potrudila, da bom enkrat dosegla tudi to, drugače pa, ko stojiš na stopničkih in če veš, da si v to vložil veliko truda in si izpeljal tekmo po svojih najboljših močeh, potem se počutiš fenomenalno dobro. Ko slišiš himno, se počutiš dobro, ker veš, da zastopaš Slovenijo. Kako se bom smejala in izpadla na sliki (smeh), razmišljaš o nadaljnjih ciljih in v glavi se ti odvrti film, kaj vse si moral narediti, da si stal na stopničkih. Največ pomeni to, če v očeh trenerja vidiš, da si naredil dobro, in če sam pri sebi veš, da je to zaslužena zmaga.

Katere so prednosti in slabosti rednih intenzivnih treningov in tekmovanj?

Slabost je to, da sem dosti oddaljena od treningov in sem včasih obremenjena s šolo. Čeprav imam zdaj status športnika in mi učitelji omogočajo prilagajanje testov in spraševanj, tako da mi je to všeč. Je pa res, da si včasih po kondicijskem treningu tako utrujen, da komaj vidim posteljo, kaj šele nalogo, ampak ker sem po naravi trmast človek, se skoraj vedno spravim še učit. Je pa res, da sem včasih po treningu še bolj motivirana za učenje. Če ne, pa zjutraj vstanem prej kot običajno in se grem učit.

Kako nate vplivajo sošolci, prijatelji in sorodniki?

Včasih, ker me ni pri pouku, imam tako prijazne sošolce, da mi kopirajo snov in pošiljajo nalogo. Imam tudi prijatelje, ki me nenehno podpirajo, za kar sem jim hvaležna. Velika

zahvala gre tudi trenerju, ki mi je nenehno ob strani, in seveda moji družini. Največja zahvala pa gre ju jitsu, namreč ravno to me je pripravilo na življenje. Postal je stil mojega življenja.

Ali ti ogromno dejavnosti predstavlja težave pri šolskih dejavnostih?

Včasih, če sem po več dni na dnevnih pripravah v Tacnu, samo jem, spim in treniram ter razmišljam o ju jitsu. Nimam še časa razmišljati o šoli. Je pa res, da si moram dobro organizirati čas, ampak je to pri športnikih normalno. »Furamo« šolo in šport. Večkrat se pa moram določenim stvarim odpovedati, ker imam trening.

O kateri smeri izobraževanja razmišljaš za naprej? Zakaj ravno o tej?

Zdaj razmišljam, da se bom vpisala na športno gimnazijo Novo mesto, ker me šport veseli, in na športnem oddelku se lahko uskladim s šolo in športom bolj kot na katerem drugem oddelku. Pa tudi v načrtu imam izpeljati večje tekme, zato je športni oddelek prava izbira zame.

Kaj so tvoji življenjski cilji?

Moji življenjski cilji so, da se še vnaprej udeležujem svetovnih in evropskih prvenstev, da naredim šolo in se čim boljše odrežem na maturi. Želim si študirati medicino ali jezike. Všeč mi je pediatrija. Želim si, da bi malo več potovala po svetu in da si najdem enega »fajn« ju jitsarja. Mislim, da se bom tudi sama enkrat znašla v vlogi trenerja. Želim si živeti v Celju.

Kaj bi svetovala mlajšim učencem za lažje in uspešnejše šolanje?

Da si organizirajo čas, da si kdaj pa kdaj vzamejo pavzo, ko se učijo, da več jedo, da bodo lahko razmišljali, pa da se spravijo ven, preden se gredo učiti, ne pa na Facebook, pa mogoče, da si najdejo kakšen hobi. Sicer pa po pameti, pa bo.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČENKO VERONIKO PLUT

Odločili sva se, da bova naredili intervju z učenko, ki je bila vseh 9 let odlična. Preberi, kaj sva jo povprašali! ☺

Kaj si si v šoli najbolj zapomnila?

V teh 9 letih sem si najbolj zapomnila učitelje, saj ima vsak svoj način poučevanja; tudi šola mi bo ostala v lepem spominu, saj je lepo prenovljena.

Ali se pogosto udeležuješ tekmovanj?

Da. Do zdaj sem se pogosto udeleževala tekmovanj, to leto pa sem si izbrala manj tekmovanj, saj sem se hotela vsakemu dovolj posvetiti in doseči odlične uspehe.

Na katerem področju si najuspešnejša?

Težko rečem ... Se mi zdi, da sem najuspešnejša na literarnem in likovnem področju.

Ali se učiš sproti?

Ne (smeh), bilo bi dobro, da se učim sproti, ampak se na žalost ne.

Ali ti izobrazba veliko pomeni?

Vsekakor. Znanje je nekaj, kar ti nobeden ne more vzeti.

Kje se vidiš čez 10 let?

Težko vprašanje (smeh), mogoče kje v zdravstvu.

Kateri so tvoji hobiji?

Moji hobiji so predvsem risanje, branje grozljivk in navadnih romanov, rada tudi berem dnevne Novice in poleti veliko časa preživim v naravi z Nušo Prijanovič.

Ali si zaljubljena? Bi nam zaupala, kdo je ta oseba?

Nisem zaljubljena. Najprej šola, potem pa ljubezen.

Tvoj moto je?

Šolanje je treba končati, saj nam znanje lahko v življenju veliko pomeni.

Sara Puhek in Nina Rogina, 8. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČITELJICO ANITO VRTIN

Odločili sva se, da bova naredili intervju z učiteljico zgodovine, geografije in etike, ki na naši šoli poučuje že kar nekaj let.

Kdaj ste se odločili za poklic učiteljice? Ali bi se zdaj odločili enako?

Že kot majhna punca sem občudovala delo učiteljice in tudi takrat, ko sem se igrala s svojimi prijatelji, sem hotela biti v vlogi učiteljice. Tako da je ta ideja za poklic prisotna že od osnovne, srednje šole. In ne, ni mi žal, saj v tem, kar delam, uživam in mi je lepo. Najlepše mi je delo z otroki – učenci. Zanimivo mi je opazovati, kako rastete, spremljate snov pri pouku in se učite.

Ali se vam je v osnovni šoli zgodil smešen dogodek, ki bi ga delili z nami?

Amm, zdaj se trenutno ne spomnim, kar bi bilo zanimivo. Glede na to pa, da sem zgodovinarka, bi vsak pričakoval, da imam zelo

dober spomin (smeh).

Prosim, če nam opišete vaše šolanje.

Hodila sem v osnovno šolo Loka. Ker sem bila pridna učenka, so mi starši svetovali, da šolanje nadaljujem v gimnaziji Črnomelj, ampak jaz sem hotela nekaj novega in sem se odločila za Ekonomsko šolo Novo mesto. S šolanjem še nisem končala, saj se dodatno izobražujem in že dokončujem študij za geografijo.

Kdaj ste začeli poučevati na naši šoli?

Na tej šoli sem začela poučevati leta 2004.

Ali se vam je zgodila kakšna anekdota na OŠ Dragatuš? Če je, prosiva, da jo delite z nami.

V spominu mi ni ostalo nič kaj takšnega, da bi bilo zanimivo.

Ali imate veliko prostega časa? Kako ga preživljate?

Trenutno nimam veliko prostega časa, kot veste, sem mamica 3 otrok, tudi študij mi vzame veliko prostega časa in dejavnosti na šoli, saj smo kar veliko aktivni. Sicer ostane nekaj malo prostega časa, ki ga večino preživim v naravi, privoščim pa si tudi kaj drugega, kot je kolesarjenje ali kava s prijateljico.

Katero mesto, pokrajino imate najraje in kam ste odpotovali?

Zaenkrat nisem še veliko potovala, bila sem v nekaterih evropskih državah in pa v največji puščavi Sahari.

Kaj Vam je pri zgodovini najljubše?

Predvsem kako so ljudje nekoč živeli (hrana, oblačila, prebivališča). Zanimivo mi je tudi, kako se zgodovina počasi ponavlja.

Vaš moto je?

Uživaj življenje, saj ga je vsak dan manj.

Nina Rogina in Sara Puhek, 8. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČITELJICO MOJCO PAVLINIČ

Pri novinarskem krožku smo se odločili, da bomo opravili intervju z učiteljico Mojco Pavlinič, ki uči 2. razred. Poleg tega, da je dejavna v službi, je v prostem času tudi dejavna na področju glasbe, kar ji, kot pravi sama, pomaga pri pouku.

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Po končani srednji ekonomski šoli sem čakala na prvo zaposlitev. Da mi čas ne bi nekoristno potekal, sem se vpisala na Pedagoško fakulteto Maribor. Ko sem opravila prvi izpit iz fizike, sem dobila nov zagon za študij. Mojo odločitev za učiteljski poklic je podprla tudi harmonika, na njo sem se naučila igrati v nižji glasbeni šoli. Med študijem sem vodila otroško folklorno

skupino. Na prireditvah smo plesali belokranjska kola. Tako sem dozorevala in v sebi sem začutila, da si želim poklic, kjer bom delala z otroki.

Ali vam je lepo učiti na podeželski šoli?

Rada hodim v službo, rada sem med otroki, saj so tako gnetljivi. Učenci morajo čutiti, da jih ima učitelj rad. V vsakem otroku vidim, da želi mojo pozornost, da hoče mojo naklonjenost, zato ne skoparim s pohvalami. Trudim se, da bi bila vedno sproščena, prijazna. Najbolj vesela sem, kadar mi otrok zaupa.

Ali ste že kdaj imeli priložnost učiti v mestni šoli? Kje je boljši odnos do pouka in učiteljev?

Samo eno leto sem učila v Črnomlju. Če so otroci čutili, da niso dovolj uspešni in niso sprejeti, so to pokazali s svojim vedenjem. Stik z njimi je bil težji, a sem iskala poti, da bi razvozlala spore, ki so nastajali med učenci. Več nemirnih otrok je bilo v mestu.

Ali ste zadovoljni s svojimi učenci?

Ko sebe analiziram, kakšen odnos imam do okolja, do ljudi, ugotavljam, da v vsakem poiščem pozitivne lastnosti. Imam mirno spanje, ker vsakemu želim, da bi mu bilo dobro. Kako potem ne bi bila zadovoljna s svojimi učenci. Da, to so moji učenci, moji otroci.

Kaj bi svetovali učencem za uspešnejše šolanje?

Trudim se, da bi otroci spoznali, kako usvajamo znanje. Z nazornim poukom pridemo pozneje do abstraktnega znanja. Rišemo in pišemo ključne besede, učno snov utrjujemo, ponovimo, izluščimo, kaj je tisto, kar si bomo zapomnili. Doma otroci naj ne bi imeli preveč nalog, posebno ne takšnih, ki zahtevajo dodatne popoldanske učitelje. Tudi otroci imajo dan dolg samo 24 ur.

Kevin Požek, 7. r., novinarski krožek

INTERVJU Z UČENCI 9. RAZREDA

Ker se bliža konec šolskega leta in se s tem poslavlja letošnji 9. razred, smo se novinarji odločili, da jim zastavimo dve vprašanji, in sicer:

1. Kaj si boš najbolj zapomnil/-a iz OŠ?
2. Kaj svetuješ ostalim učencem?

Eva Švajger

1. Nenaspanost, športni karton, obilne malice in izdelovanje seminarских nalog.
2. Uživajte vsako minuto s prijatelji in sošolci, saj prihaja 9. razred, s katerim bo konec OŠ, in morda se s sošolci ne boste več videli, imejte se radi in se ne prepirajte.

Ana Pavlinič

1. Nenaspanost, majhnost šole, znanje, ki sem ga pridobila od vseh učiteljev.
2. Izdelujte PPT in seminarские naloge, ne si izbrati preveč krožkov in ne delajte vsega zadnji dan.

Eva Puhek

1. Dobra malica, štosi, prijazne sošolce in sošolke, knjižnico, šolski vrt.
2. Držite skupaj, bodite prijazni drug do drugega, dobro se učite in večkrat obiskujte šolski vrt.

Edita Juršak

1. Smejanje in kreganje s sošolci in sošolkami in hecanje z učitelji.
2. Varčevanje z WC-papirjem.

Veronika Plut

1. Malica, ki se je ponavljala vsak teden, odlične pedagoge, najboljše sošolce in sošolke in celo šolo – spomin na OŠ leta.
2. Čim več iskrenosti med sabo, medsebojno sodelovaje, naučite se.

Maja Šterk

1. Učitelje, sošolke in sošolke, malico, seminarske naloge pri učiteljici Aniti Vrtin.
2. Uživajte v šoli in imejte se super.

Miha Babič

1. Učitelji nas jemljejo za nesamostojne (otroke).
2. Čim manj skrbite, imejte čim boljše stike z učitelji, zabavajte se in uživajte.

Mihael Klobučar

1. Učitelje, malice, odmor, postavljanje in pospravljanje odra.
2. Čim bolj se zabavajte in hecajte učitelje.

Kristjan Metež

1. Najbolj si bom zapomnil učiteljico angleščine in nemščine, ker je bila zelo stroga in ker zelo dobro nauči angleščino, in najbolj si bom zapomnil dobre sošolce in sošolke.
2. Svetujem jim, da se pridno učijo in zabavajo v šoli in včasih tudi pošalijo z učitelji med uro, da ura hitreje mine.

Kristijan Balkovec

1. Ne delanje domačih nalog, učiteljico angleščine in nemščine in učiteljico matematike in fizike.
2. Učite se in se zabavajte v šoli.

Eva Kump, 8. r., novinarski krožek

RAZVEDRILO

Vici

Policist in carinik sta na mejnem prehodu, kjer ponoči ni bilo veliko prometa, zaposlenih v nočni izmeni pa je bilo dovolj, odšla v skupne prostore, se slekla in zaspala. Policist je vodjo izmene zaprosil, da ga zbudi ob pol šestih zjutraj, še preden pride komandir, da ga ne zaloti. Ob pol šestih je vodja izmene zbudil policista. Ta je pograbil napačno uniformo, seveda carinikovo, se hitro oblekel in odšel v kopalnico, da se umije po obrazu. Ko se je pogledal v ogledalo, pa se je razjezil:

"Ta trapasti vodja izmene! Namesto mene je zbudil carinika!"

"Kako dva policista menjata žarnico na lestencu?"

"Eden stoji na stolu in drži žarnico, drugi pa obrača stol."

Janko je odšel v vrtec po svojo mlajšo sestrico Majo.

"Kaj ste delali danes?" jo je vprašal med potjo proti domu.

Maja je povrtala po nosu in rekla:

"Lepega obnašanja smo se učili!"

Blondinka in steklena stena

Zakaj je blondinka razbila stekleno steno?

Ker jo je zanimalo, kaj je na drugi strani.

Policista in ogledalo

Dva policista sta se sprehajala po cesti. Prvi zagleda na tleh ogledalo, ga pobere, se pogleda vanj in reče:

"Poglej, poglej, tega človeka pa že od nekje poznam."

Ogledalo vzame še drugi in odgovori:

"Da, tudi meni se zdi znan! Najbolje, da neseva to sliko komandirju."

In res odneseta "sliko" komandirju. Komandir vzame ogledalo in vzklikne:

"Seveda, da poznam tega človeka, on pri frizerju vedno nasproti mene sedi!"

Tilen Hudelja, 6. r., novinarski krožek

MASTERCHEF SLOVENIJE

Spomladi se je na Pop TV pričela kuharska oddaja svetovnega formata MasterChef Slovenija, v kateri se pomerjajo najboljši ljubiteljski kuharji. Izmed 50 izbranih ljubiteljskih kuharjev se po izločevalnih avdicijah v oddaji pomerja le 16 najboljših. Njihove jedi ocenjujejo trije sodniki. Skozi oddaje izločajo kuharje, ki ne dosežejo njihovih pričakovanj. To so tekmovalci:

Alen Rupnik (20, Celje)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Nutelina torta.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Maki Sushi in California roll Sushi krožnik.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Definitivno mama.

Amir Lulić (25, Piran)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Kot majhen sem rad pripravljaj kljukušo s piščančjimi bedri.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Najbolj ponosen sem na krožnik z avdicije, ki mi je zagotovil vstop v oddajo MasterChef Slovenija. Takrat sem pripravljaj raviole, polnjene s panceto, z rikoto in s cipljem, česnovo kremo, filejem ciplja z beluši in s pomarančnim zrakom.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moj najstrožji kritik je moja punca, saj rada dobro je in je zato tudi precej stroga.

Blaž Ivanovič (23, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Če topli sendviči štejejo, potem najbolj »megakulski« topli sendvič, ko sem bil star približno pet let.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Trenutno sem najbolj ponosen na eksperiment, ki sem se ga lotil doma. Hobotnica na tri načine.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Družina. Definitivno družina z bratom na čelu. Fant nima dlake na jeziku. Je pa izjemno konstruktiven, ko pride do kritike.

Dorian Rudolf Spanzel (30, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Jajce na oko.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Sipina črna rižota.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Starši.

Eva Strniša (31, Šentjur)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Po vsej verjetnosti je bil to kakšen biskvit, saj sem že od malih nog pomagala mami pri peki, ker me je le-ta bolj privlačila kot pa kuhanje.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Mehiški izziv na MasterChef Slovenija, ker se mi je zdelo nemogoče pripraviti mehiško hrano in jo predstaviti na visoki ravni.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moja mama, ker redkokdaj res pohvali kakšno jed.

Jernej Nejc Goličnik (26, Rečica ob Savinji)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

File brancina s smetanovo zelenjavo in praženim paradižnikom.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Avdicijski krožnik. Brancin v kislem zelju pečen v refošku in olivnem olju. Smetanova zelenjava na ajdovem polpetu.

Karmen Kozjek (37, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Moja prva jed, ki sem jo pripravila, je bila goveja juha brez mesa.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Najbolj sem ponosna na koromačev pire in pečeno kapesanto.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moj sin Jaka.

Katja Černjak (32, Velenje)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Prva jed, ki sem jo pripravila, so bili špageti po bolonjsko.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Najbolj sem ponosna na tunov stejk s pirejem iz zelene ter zeliščno omako.

Kdo je vaš najstrožji kritik? Moja sestra Ana Marija.

Maja Predalič (27, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Špageti, ki sem jih pustila v vodi, da se ne bi ohladili, pri šestih letih.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Moj avdicijski krožnik.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Najzvestejši je moj fant, najstrožji pa moj oče.

Miha Hauptman (32, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Poleg prvega poskušanja kuhanja jajčk in hrenovk sem se opogumil in naredil file stroganov, ki pa mi je odlično uspel. Vsa družina doma je bila navdušena nad okusi in sem bil zelo ponosen sam nase.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Jaz sem ponosen na vse moje krožnike, zagotovo pa sem najbolj ponosen na mojo rožnato pečeno račko, ki sem jo pripravljala na avdiciji za sodnike, in ta me je popeljala v nadaljnje tekmovanje. Takrat sem bil zelo ponosen sam nase in s tem sem tudi dokazal, da uživam v tem, kar

delam, in tudi to se občuti na mojih krožnikih.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moj največji kritik pri hrani je zagotovo moj svak, ker je tudi on velik gurman in zelo rad preizkuša različne okuse in kombinacije. Mi pa vsekakor veliko pomeni, da imam ob sebi nekoga, ki mi lahko poda konstruktivno kritiko, ki pa jo vzamem za dobro in zadeve poskušam izboljšati.

Robert Gomboc (23, Maribor)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Marmorni kolač.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Ingverjeva panna cotta z arašidovimi drobtinami.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moja mama.

Sašo Miljušević (36, Koper)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Testenine z ragujem.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Zelo ponosen sem na vse vrste testenin, ki jih vedno naredim ročno.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moj oče.

Tamara Fortuna (35, Ljubljana)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Mislím, da špageti po bolonjsko.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Na MasterChef Slovenija definitivno mehiški, kljub temu da je bil preveč pekoč. Drugače pa doma rada pripravljám morske krožnike, na katere sem ponosna.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Babica in mož.

Tilen Stropnik (19, Celje)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Pica.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Zmagovalna jed prvega mystery box izziva.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Jaz sam.

Tjaša Koren (24, Šoštanj)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Pire krompir in svinjski zrezki v omaki.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Najbolj ponosna sem na svoj prvi čokoladni sufle z domačim vaniljevim sladoledom.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Moj sošolec in prijatelj Sašo.

Zala Šenk (30)

Prva jed, ki ste jo pripravili?

Najverjetneje so bila jajčka na oko ali omleta. Kot majhna pa sem vedno rada sodelovala pri pripravi jedi.

Krožnik, na katerega ste najbolj ponosni?

Trihodni meni po češko. Predjed: nakladany hemelin, glavna jed: svičkove na smetane, sladica: medovnik.

Kdo je vaš najstrožji kritik?

Najzvestejša kritika sta moja mami in fant, najstrožji kritik pa je partner moje mami.

HOROSKOP

OVEN (21.3.–20.4.)

Potrudi se v šoli, saj se že počasi bliža konec. V ljubezni boš imel manjše preglavice, a se bodo te hitro uredile. Bolj pa boš moral poslušati starše, saj ti želijo le dobro.

LEV (23.7.–23.8.)

Da bi imel boljši uspeh v šoli, se potrudi in se loti učenja, boljši rezultati so zagotovljeni. Ljubezen ti ni tako pomembna, bolj so ti pomembni prijatelji in družina.

STRELEC (23.11.–21.12.)

V šoli ti gre dokaj dobro, trudiš se in to je tudi opazno. S starši popravljaš odnos, saj si se začel zavedati, da te imajo neizmerno radi. Všeč ti je fant/punca, a se tega ne upaš pokazati.

BIK (21.4.–20.5.)

Določene stvari ti ne bodo odšle iz glave, svoje razpoloženje boš popravil z druženjem s prijatelji in ogledom kakšnega dobrega filma. Ne pozabi na šolo!

DEVICA (24.8.–23.9.)

Šolske obveznosti ti bodo vzele veliko časa, a to še ne pomeni, da moraš preložiti vse domače obveznosti na brata ali sestro. Skušaj popraviti odnos s svojimi bližnjimi, saj si po duši dober človek.

KOZOROG (22.12.–20.1.)

Prijatelji se bodo obračali nate s prošnjo za pomoč. Čeprav ti bo to všeč, te bo začelo obremenjevati, ker ti bo primanjkovalo časa za simpatijo, družino in šolo.

DVOJČKA (21.5.–21.6.)

Zagledal si simpatijo, katero si neizmerno želiš očarati, le nimaš dovolj poguma ji pristopiti, posvetuj se s prijateljem. V šoli ti gre dobro in kaže, da boš šolsko leto tudi zaključil z lepim uspehom.

TEHTNICA (23.9.–23.10.)

V družbi si zelo napet, to občutijo tudi tvoji prijatelji, skušaj se sprostiti v družbi. Čeprav je zunaj sonček, ne zanemari šole. Več pozornosti pa tudi nameni zdravju.

VODNAR (21.1.–19.2.)

Šolske obveznosti se bodo podvojile, zato ti bo tudi zmanjkovalo časa za prijatelje, družino, šport in simpatijo. Zelo dobro ti bi koristilo sprotno učenje.

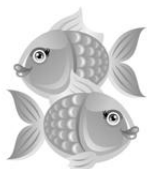

RAK (22.6.–22.7.)

V redu se boš razumel s sošolci, učitelji in starši, ohrani tak odnos še naprej. V šoli ti gre dobro, zato več časa preživi v naravi in ne za računalnikom in televizijo.

ŠKORPIJON (22.10.–24.11.)

Želiš si, da bi ti simpatija vračala čustva, a tega ne počne, če si to zelo želiš in ti je oseba zelo všeč, naredi prvi korak in ji/mu pristopi. Staršem bolj pomagaj pri gospodinjskih opravilih, kar se pa tiče šole, si zelo priden učenec.

RIBI (20.2.–20.3.)

V šoli ti bo postajalo zelo dolgočasno, a vseeno se potruji, da dobro opraviš kontrolne naloge in ustna spraševanja, ki so ti še ostala. Nekaj pa se šušlja o novi simpatiji.

DOSEŽKI NAŠIH UČENCEV

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

Na šolskem tekmovanju iz Vesele šole je 12 učencev doseglo bronasto priznanje. Državno tekmovanje je potekalo na OŠ Milke Šober Nataše. Srebrno priznanje so osvojili:

Leon Pavlinič, 4. r.

Žan Kobetič, 4. r.

Kevin Tilen Kuretič, 4. r.

Tilen Hudelja, 6. r.

Klara Markovič, 6. r.

Kevin Požek, 7. r.

Zlato priznanje je dosegla **Daša Bahor** iz 7. razreda.

Njihova mentorica je bila učiteljica Ivanka Šuštarič.

VEGOVO TEKMOVANJE

Na tekmovanju iz matematike so sodelovali učenci od 1. do 9. razreda. Dosegli so kar 18 bronastih Vegovih priznanj. **Kevin Požek**, 7. r., je na področnem tekmovanju pokazal veliko matematičnega znanja in je dosegel **srebrno Vegovo priznanje**. Mentorica je bila učiteljica Liljana Jankovič.

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju iz logike so lahko sodelovali učenci od 1. r. do 9. r. Bili so zelo uspešni, saj so dosegli 21 bronastih priznanj. Na področno tekmovanje, ki je potekalo na OŠ Otočec, so se udeležili: Daša Bahor in Kevin Požek iz 7. razreda, Žiga Gašperič in Nina Rogina iz 8. razreda ter Veronika Plut iz 9. razreda. **Daša Bahor** je osvojila **srebrno priznanje iz logike**. Njihova mentorica je bila učiteljica Liljana Jankovič.

TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Na področju iz fizike sta naša učenca Domen Rožman iz 8. razreda ter Maja Šterk iz 9. razreda dosegla bronasto Stefanovo priznanje in sta se uvrstila na področno tekmovanje. Njuna mentorica je bila učiteljica Liljana Jankovič.

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

Na tekmovanju iz zgodovine so sodelovali učenci 8. in 9. razreda. Bronasto priznanje so osvojili: Nina Rogina, 8. r., Miha Babič, 9. r., ter Veronika Plut, 9. r.. **Veronika Plut** se je udeležila regijskega tekmovanja, kjer se je odlično izkazala in se je uvrstila tudi na državno tekmovanje. Dosegla je **srebrno priznanje**. Njihova mentorica je bila učiteljica Anita Vrtin.

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

Na šolskem tekmovanju iz geografije sta se najbolje odrezala Eva Puhek ter Miha Babič, učenca 9. razreda. **Miha Babič** je na državni ravni osvojil **srebrno priznanje**. Mentorica je bila učiteljica Anita Vrtin.

OTROŠKI PARLAMENT

Na šoli sta se odlično odrezala Miha Babič ter Veronika Plut, učenca 9. r., ter sta se udeležila občinskega otroškega parlamenta, ki je potekal v prostorih Občine Črnomelj ob prisotnosti županje gospe Mojce Čemas Stjepanovič. Prav tako se je v šoli dobro odrezala Eva Puhek, 9. r., in je bila koordinatorica občinskega otroškega parlamenta. **Miha Babič** in **Veronika Plut** sta se tudi na občinskem otroškem parlamentu zelo dobro predstavila in zagovarjala svoja stališča ter sta se udeležila tudi regijskega ter pozneje še **državnega otroškega parlamenta**. Njihova mentorica je bila učiteljica Anita Vrtin.

CANKARJEVO PRIZNANJE

Na tekmovanju iz slovenščine, ki se imenuje po Ivanu Cankarju, lahko sodelujejo učenci od 2. do 9. razreda. V osmem in devetem razredu se učenci lahko uvrstijo na regijsko in nato na državno tekmovanje. Zelo smo se potrudili in dosegli smo kar 13 Cankarjevih bronastih priznanj. Učenki **Nina Rogina**, 8. r., in **Veronika Plut**, 9. r., sta se uvrstili na regijsko tekmovanje. Obe sta se odlično odrezali ter sta dosegli **srebrno Cankarjevo priznanje**. Njuna mentorica je bila učiteljica Nataša Podhostnik.

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Na šolskem tekmovanju iz znanja angleščine so sodelovali učenci 9. razreda in so dosegli 3 bronasta priznanja. Učenka **Ana Pavlinič** je na regijskem tekmovanju dosegla **srebrno priznanje**. Mentorica je bila učiteljica Julijana Turnšek Heij.

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE

Na tekmovanju iz biologije je sodelovalo 7 učencev iz 8. in 9. razreda. Kar 6 učencev je zbralo dovolj točk za bronasto priznanje. Na državno tekmovanje, ki je bilo na OŠ Stična, so se udeležili: Sara Puhek, 8. r., Nina Rogina, 8. r., Miha Babič, 9. r., Ana Pavlinič, 9. r., ter Maja Šterk, 9. r.. Miha Babič se je zelo dobro odrezal ter je dosegel **srebrno Proteusovo priznanje**. Njihova mentorica je bila učiteljica Jožica Medvešek Grobovšek.

KRESNIČKA

Na tekmovanju iz znanja naravoslovja so tri učenci naše šole dosegli bronasto priznanje. Njihova mentorica je bila učiteljica Jožica Medvešek Grobovšek.

ČEBELARSKO TEKMOVANJE

Na 38. državnem tekmovanju mladih čebelarjev sta **Tilen Hudelja**, 6. r., in **David Gorše**, 6. r., osvojila **zlato priznanje**. Nejc Šimec, 6. r., in Mihael Matkovič, 6. r., pa sta dosegla srebrno priznanje. Njihova mentorica je bila učiteljica Jožica Medvešek Grobovšek.

RAZISKOVALNI NALOGI

Učenke **Daša Bahor**, 7. r., **Kaja Deržaj**, 8. r., ter **Nina Rogina**, 8. r., so na Gimnaziji Novo mesto predstavile svojo raziskovalno nalogo z naslovom »*Od nekdanj v Dragatušu pelo in plesalo se je*«. Prav tako sta svojo raziskovalno nalogo z naslovom »*Mleko in laktozna intoleranca*« predstavili učenki 9. razreda Eva Puhek ter Veronika Plut, ki sta prejeli bronasto

priznanje. Njun mentor je bil ravnatelj Stanislav Dražumerič, zunanja somentorja pa Eva Plut in Rok Narobe. Učenke, ki so predstavljale raziskovalno nalogo »Od nekdanj v Dragatušu pelo in plesalo se je«, so dosegle **srebrno priznanje** ter se uvrstile na državno srečanje mladih raziskovalcev, ki bo 18. 5. 2015 v Murski Soboti. Tem je mentorica učiteljica Anita Vrtin

EVROPA V ŠOLI

V okviru EvŠ je potekal likovni natečaj. Učenci so osvojili 5 priznanj, **priznanje na državni ravni** pa je dosegla **Mojca Fink** iz 7. razreda. Njena mentorica je bila učiteljica Jasmina Strugar.

LITERARNI NATEČAJ – DRUŽBA ZA AVTOCESTE V REPUBLIKI SLOVENIJI: »AVTOCESTA, NAŠA POT V PRIHODNOST«

Zaradi povezanosti avtoceste s celotno družbo se je DARS odločil, da so razpisali literarni natečaj za osnovnošolce na temo »Avtocesta, naša pot v prihodnost«. Sodelovali so vsi učenci devetega razreda. Njihova mentorica je bila učiteljica Nataša Podhostnik.

NARAVNE IN DRUGE NESREČE – OGENJ NI IGRAČA

Na natečaju je s spisom Ogenj ni igrača sodelovala **Eva Puhek**, učenka 9. razreda, ki se je uvrstila na regijsko tekmovanje v Novem mestu. Bila je izbrana na **državno tekmovanje**. Rezultati bodo kmalu. Njena mentorica je bila učiteljica Nataša Podhostnik.

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Na regijsko tekmovanje sta se uvrstila dva deklamatorja naše šole: Leon Pavlinič, 4. r., ter Kevin Tilen Kuretič, 4. r.. Na regijsko tekmovanje se je uvrstila tudi pesnica Eva Puhek iz 9. razreda. Rezultate še čakamo. Mentorica deklamatorjema je učiteljica Marija Vesna Frank, pesnici pa učiteljica Nataša Podhostnik.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Na šolskem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni je Eva Puhek, učenka 9. razreda, dosegla bronasto priznanje ter se uvrstila na državno tekmovanje. Njena mentorica je bila učiteljica Jožica Medvešek Grobovšek.

ATLETIKA

Na šoli imamo tudi odlične športnike.

Eva Švajger, 9. r., je dosegla **3. mesto** v skoku v višino za starejše deklice.

Kevin Požek, 7. r., je dosegel **1. mesto** v metu vortexa za mlajše dečke.

Kristijan Balkovec, 9. r., je dosegel **1. mesto** v skoku v višino za starejše dečke.

Njihov mentor je bil učitelj Srečko Dražumerič.

Urednik:

Kevin Požek

Novinarji:

Kevin Požek, Nina Rogina, Eva Kump, Sara Puhek, Tilen Hudelja

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2014/2015

Naklada:

100 izvodov

Cena:

3 evre

Tisk:

Bucik, d. o. o.

Oblikovanje in urejanje:

Urednik in mentorica

Avtorica slike na naslovnici:

Mojca Fink

Oblikovanje naslovnice:

Jasmina Strugar

